

Partimotion

Motion till riksdagen 2015/16:3397

av Jimmie Åkesson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2015/16:100 2016 års ekonomiska
vårproposition

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen godkänner de riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken som anförs i motionen.

Innehåll

Förslag till riksdagsbeslut.....	1
1 INLEDNING.....	6
2 VIKTIGA FÖRSLAG.....	9
2.1 Kraftigt reducerad invandring med en Sverigevänlig politik.....	9
2.2 Gör din plikt – kräv din rätt.....	9
2.3 Låga skatter i stället för låga löner.....	9
2.4 Tillfälligt stopp för medborgarskap.....	9
2.5 Helt ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar.....	9
2.6 Inga asylansökningar vid Sveriges gräns.....	10
2.7 Enbart temporära uppehållstillstånd.....	10
2.8 Ny krisberedskap för flyktingmottagande.....	10
2.9 Omprövning av permanenta uppehållstillstånd.....	10
2.10 Nullifiering av medborgarskap.....	10
2.11 Högkvalitativ arbetskraftsinvandring.....	10
2.12 Upprustning av gränserna.....	10
2.13 Informationskampanj utomlands.....	11
2.14 Hårdare beviskrav för asylsökande.....	11
2.15 Obligatoriska hälsoundersökningar och ålderstester.....	11
2.16 Ett riktigt bistånd.....	11
2.17 Stimulera frivillig återvandring.....	11
2.18 Utökade inre utlänningskontroller.....	11
2.19 Stopp för asylutredning vid brott.....	11
2.20 Skicka tillbaka migrantbåtar.....	12
2.21 Medborgarskapstest med kulturell förståelse för lyckad integration.....	12
2.22 Inga kommunala bidrag till illegala utlännings.....	12
3 NY STRATEGI FÖR ETT MINSKAT INFLÖDE.....	13
3.1 Ett riktigt bistånd.....	13
3.1.1 Kvotflyktingar.....	14
3.2 Förstärkning av gränserna.....	15
3.2.1 En gränsstrategi som fungerar.....	15
3.2.2 Gemensamma nordiska gränser.....	16
3.2.3 Reglera trafiken på medelhavet.....	17

3.3	Första säkra land och nollvision.....	18
3.3.1	Principen om första säkra land ska alltid gälla	19
3.3.2	Hårdare beviskrav – särskilt vad gäller identitet och hemland.....	19
3.3.3	Ta bort möjligheten att söka asyl vid gränsen	19
3.3.4	Hårdare gränskontroller och transportöransvar	19
3.3.5	Kortare vistelsetid och registrering för EU-medborgare	20
3.4	Anhöriginvandring	20
3.4.1	Hårdare krav på anknytningspersoner	21
3.4.2	Stopp för tvångs- och barnäktenskap	21
3.4.3	Migrationsverket ska kontrollera alla anknytningsärenden för att stoppa skenäktenskap	21
3.5	Arbetskraftsinvandring utanför EES-området.....	21
3.5.1	Blåkortssystemet ska vara vägledande för Sverige.....	22
3.5.2	Arbetsgivarens skötsamhet ska spela större roll i bedömningen av ansökningar	23
3.5.3	Ingen arbetskraftsinvandring med låg kvalifikation förutom i undantagsfall 23	
3.6	Egen prognos.....	23
3.7	Informationskampanj utomlands	24
3.8	Förstatliga invandringsmottagandet – inför generell krisberedskap	25
3.8.1	Nej till vinster i invandringsindustrin	25
4	AVVISNING OCH ÅTERVANDRING	26
4.1	Tiggeriförbud	26
4.2	Förbud för kommuner att ge bidrag till illegala utläningar	27
4.3	Straffskärpning för försvårande av utvisning.....	28
4.4	Stärkta möjligheter till frivillig återvandring	28
4.5	Inre utlänningskontroller	29
4.6	Förvar	29
4.7	Uppehållstillstånd.....	29
4.7.1	Temporära uppehållstillstånd som regel	29
4.7.2	Förbud mot hemresor för dem med skyddsskäl	29
4.7.3	Samverkan med kommuner vid kommunplaceringar.....	30
4.7.4	Rörelsefrihet vid avslag och säkerhetskontroll av misstänkta terrorister...30	
4.7.5	Kontroll av asylsökandes tillgångar vid ansökan om bidrag.....	30

4.7.6	Samverkan mellan myndigheter för att säkerställa att alla asylsökande hålls under uppsikt.....	31
4.7.7	Obligatoriska åldersbedömningar för ensamkommande samt hälsokontroller	31
4.7.8	Återkallande av uppehållstillstånd vid missförhållanden och oriktiga uppgifter	32
4.7.9	Återtagandeavtal med ursprungsländer	32
4.7.10	Nolltolerans mot terrorister.....	32
4.8	Generell utvisning	33
4.9	Avsluta asylprocessen vid brottslighet.....	34
5	INTEGRATION OCH SAMMANHÅLLNING	35
5.1	Medborgarskap.....	35
5.1.1	Inget medborgarskap utan styrkt identitet	35
5.1.2	Tillfälligt stopp för medborgarskap	35
5.1.3	Bättre hjälp till svenskar utomlands.....	36
5.1.4	Hårdare krav för svenskt medborgarskap	36
5.1.5	Medborgarskapsceremoni	36
5.1.6	Utred nullifiering av medborgarskap	36
5.2	Gör din plikt – kräv din rätt.....	37
5.2.1	Skattefria transfereringar och garantinivåer.....	37
5.2.2	Inkomstrelaterade transfereringar.....	38
5.3	Sjukvård	38
5.4	Utbildning.....	40
5.4.1	Kris i skolan kräver nytänkande och handlingskraft.....	40
5.4.2	Ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar.....	41
5.4.3	Karriärtjänster för lärare.....	42
5.4.4	Jourklasser.....	43
5.4.5	Åtgärda akut lärarbrist.....	43
5.4.6	Översyn av lärarutbildningar.....	43
5.4.7	Teknisk gymnasiekompetens behövs	44
5.4.8	Teknikcollege, teknikbrygga, lärlingsplatser och tekniksprång.....	44
5.4.9	Yrkeshögskola.....	45
5.5	Inkludering på arbetsmarknaden	46
5.5.1	Låga skatter i stället för låga löner.....	47
5.5.2	Underlätta för småföretag.....	49

5.5.3	Sverige – ett industriland.....	49
5.5.4	Energi för Sverige	50
5.5.5	Sverige äger	50
5.5.6	En arbetsmarknad för hela landet.....	51
5.6	Värnplikt och medborgarplikt	52
5.6.1	Värnplikt	52
5.6.2	Medborgarplikt.....	53
5.7	Hela Sverige – kulturpalett för sammanhållning.....	54
5.7.1	Inledning	54
5.7.2	Medborgarskapstest med kulturell förståelse för lyckad integration.....	55
5.7.3	Ett starkt majoritetssamhälle grund för gemenskap och delaktighet.....	57
	Nationell kulturkanon.....	57
	Trossamfund och etniska föreningar	57
5.7.4	Öppna museer i både stad och land	58
5.7.5	Möten, minnen och berättelser mellan äldre och framtidens förvaltare	59
	Institutet för språk och folkminnen	59
	Nämnden för hemslöjdsfrågor.....	59
5.7.6	Tryggande omvård av historiska miljöer svetsar samman dåtid, samtid och framtid.....	59
	ROT och fond – för bevarandet av svenskt kulturarv	59
5.7.7	Särskilda satsningar för kulturell tillgänglighet.....	60
	Funktionsnedsattas villkor.....	60
	Äldres delaktighet i kulturlivet.....	60
5.7.8	Tvårsäkert – kulturens tvärsektoriella roll utanför den traditionella kultursektorn	61
	Kultur i vården	61
	Kulturmiljöhänsyn i samhällsbyggnaden	61

1 INLEDNING

Sverige är i dag på många sätt ett splittrat land, där mycket fokus läggs på olika gruppindelningar snarare än en samhällsövergripande gemenskap. En alltför omfattande invandring har omintetgjort reella möjligheter för de invandrade att möta det svenska samhället. Samtidigt har makthavande partiers politik lagt allt tyngre fokus på att inta en progressiv och normbrytande roll, där särlösningar växt fram och samhället anpassats efter propagandisters önskemål och upplevelser snarare än fastställda behov av förändring.

Denna kombination har på ett smärtsamt effektivt sätt brutit ner det kitt som tidigare hållit oss samman. Sverigedemokraternas politik, med sin bas i socialkonservatism och nationalism, har i stället sitt fokus på att ge ett så starkt fundament som möjligt för det svenska samhället. Vi värdesätter sammanhållande band mellan medborgarna och vi erkänner ett behov av gemenskap, för såväl den enskilde som samhället i stort. I vårt Sverige är det en självklarhet att samtliga medborgare känner delaktighet i samhället.

För detta krävs givetvis att lösningar och begränsningar motarbetas, men minst lika viktigt är att den enskilde tar tillvara de möjligheter som finns. Politiken lägger grunden och skapar förutsättningar, men samhället skapas i slutändan av dess invånare. I vårt Sverige råder ingen tvekan om medborgarnas samhörighet med varandra. Till skillnad från socialismens önskan om centralstyre och liberalismens fokus på individuella val präglas samhällsbygget av den naturliga solidaritet och tillit som följer av en stark gemenskap. I vårt Sverige hör medborgarskapet samman med såväl rättigheter som plikter. Varje svensk medborgare ska känna sig säker på att få hjälp i nöd, men också vara redo att själv hjälpa i kris.

Tillsammans bidrar vi alla till de gemensamma behoven, till säkerheten, välfärden och tryggheten. I denna budgetmotion visar vi vägen dit.

En stark gemenskap

I omkring fyra decennier har övriga riksdagspartier präglats av en påtagligt bristande verklighetssyn avseende effekterna av övergången från en reglerad och behovsbaserad arbetskraftsinvandring till en i princip okontrollerad asylinvandring. Inte förrän förra årets extrema siffror för asylmottagande tvingades de åtminstone delvis bemöta det faktum att det finns gränser för vad vårt samhälle mäktar med. Inte minst gäller detta mottagande av asylsökande, då det sker oförberett och där den som invandrar därmed åtminstone initialt är direkt beroende av mottagarlandets bidragsstrukturer och välfärdssystem.

I Sverige har den politik som förts dessutom uppmuntrat kvarstannande i denna beroendeställning, med fler vägar in i bidragssystemen än in i samhället, vilket oundvikligen orsakat en överbelastning av systemen. Sverigedemokraterna har dock under lång tid påtalat att storleken på ett lands mottagande av nya invånare givetvis påverkar möjligheterna att ta emot dessa på ett effektivt och framför allt välkomnande sätt. Vi har då bland annat lyft upp de konkreta och direkta sambanden, som nämns ovan och som övriga partier till sist tvingats förhålla sig till. Men vi har också påtalat det faktum att alldeles oaktat ekonomiska faktorer påverkar invandringens storlek i förhållande till mottagarlandets invånarantal också förutsättningarna för mänskliga möten, relationsbygge och en naturlig väg in i de sociala delarna av samhället.

För att bryta upp segregationen och skapa ett integrerat, gemensamt samhälle krävs helt enkelt en invandring i tillräckligt liten skala för att låta invandrare växa in i landet. Just av den anledningen presenterar vi vårt budgetförslag indelat i tre huvudkapitel, med tre huvudsakliga reformer, som kan ses som direkt kronologiska. Vi vet att innan vi kan komma tillrätta med de integrationsproblem- och utmaningar som Sverige ställs inför i dag, så måste vi först åtgärda dess orsaker. I ett första steg presenterar vi kraftfulla reformer för att åtgärda storleken på Sveriges invandring.

Det handlar om såväl skärpta regler och kontroller som faktiska insatser för att minska incitament för den kontraproduktiva och missbrukade asylmigrationen genom effektivt bistånd och välfungerande system för reglerad migration. Detta innebär att i princip all asylinvandring med tillhörande anhöriginvandring stoppas, och att invandringen i stället fokuseras till exempelvis arbetskraft och kvotflyktingar.

I ett andra steg ger vi de rättsvårdande myndigheterna inte bara direktiven utan även resurserna att avvisa samtliga illegala immigranter som vistas i Sverige. Vi verkställer också en total övergång till temporära och situationsvillkorade uppehållstillstånd, samt gör i samband med detta en omprövning av vissa tidigare utdelade permanenta uppehållstillstånd. Om 2015 var den oreglerade invandringens år så vill vi att 2016 ska bli den reglerade återvandringens år.

I ett tredje steg, som således omfattar de invånare som följt regler och har rätt att vistas i landet, ska vi föra en politik som bygger ett Sverige där gemenskapen, tilliten och lojaliteten präglar samhället. Vi stärker möjligheter för utbildning, företagande och arbete – utan särlösningar och specialvägar som bidrar till splittring. Vi tydliggör vägen in i Sverige för de personer som visar en vilja att bli en del av vårt samhälle och att göra rätt för sig. I korthet väcker vi liv i den en gång självklara parollen: gör din plikt – kräv din rätt! För den som vistas här temporärt, för studier, arbete eller skydd, villkoras

tillgången till den gemensamt finansierade välfärden. Den som å andra sidan avser att stanna permanent ges incitament att ta det svenska samhället till sig, och på sikt bli medborgare. Först som medborgare i detta land ges ovillkorad rätt att vistas här, att kunna rösta och ställa upp i val samt att kunna åtnjuta den välfärd som tidigare generationer byggt upp.

För den som har ett gott hjärta, en vilja att bidra till det gemensamma, en god bevekelsegrund och en vilja att bli en del av Sverige är signalen glasklar: följ svensk lag, lär dig vårt språk, vår historia och sedvänjor, betala skatt. För den personen – som först gör sin plikt och därefter kräver sin rätt – ska det finnas en tydlig väg till medborgarskap.

2 VIKTIGA FÖRSLAG

2.1 Kraftigt reducerad invandring med en Sverigevänlig politik

Sverigedemokraternas politik syftar till att ta ett långsiktigt ansvar för såväl svenska medborgare som dem som vill bli medborgare och således en del av Sverige. Våra lösningar kommer att gynna dessa människor. Men då krävs det att vi tar tag i den största krisen som drabbat Sverige i modern tid. Med Sverigedemokraternas politik kommer antalet asylanter att bli drygt 416 000 färre jämfört med regeringens förda politik. Det medför i sin tur en betydligt smärre så kallad integrationsutmaning och visar vägen framåt.

2.2 Gör din plikt – kräv din rätt

Genom att begränsa bidrag, ersättningar och garantinivåer till främst svenska medborgare stärker vi medborgarskapet, hushållar med landets begränsade resurser och skickar en tydlig signal till dem som söker sig till vårt land. För icke-medborgare som vill göra rätt för sig finns det en tydligt utstakad väg med ett attraktivt slutmål.

2.3 Låga skatter i stället för låga löner

Sverige behöver inte ett låglönesamhälle för att kunna sysselsätta folk som står längre bort än andra från arbetsmarknaden. Vad vi behöver är en reform av skattesystemet där de med lägst inkomster blir skattebefriade så att det blir attraktivare att anställa och mer attraktivt för folk att jobba.

2.4 Tillfälligt stopp för medborgarskap

Eftersom många sökt sig till vårt land den senaste tiden och då kraven för att bli svensk medborgare i dag varit för svaga önskar vi under en begränsad tid stoppa möjligheten att ansöka om medborgarskap.

2.5 Helt ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar

Sverigedemokraterna anpassar sin skolpolitik efter hur verkligheten ser ut och föreslår ett helt nytt skolsystem för nyanlända skolungdomar. Vi vill inrätta en ny förberedelseskola som ska husera förberedelseklasser och ytterligare stödundervisning. I samband med detta avvecklar vi modersmålssystemet och genomför en lärarväxling med tusentals nya lärartjänster för denna verksamhet. Denna outnyttjade resurs kan de nyanländas språk och bakgrund och kan därför på ett effektivt sätt lära ut svensk kultur, värderingar, lagar, rättigheter och skyldigheter. Genom ett helt nytt system kommer sedan ungdomarna, när de bedöms vara redo, slussas in i en vanlig skolklass.

2.6 Inga asylansökningar vid Sveriges gräns

Med tillämpning av principen om första säkra land finns det ingen anledning att bevilja någon asyl till människor som befinner sig vid våra gränser, med mindre än att vårt eget närområde befinner sig i kris eller krig.

2.7 Enbart temporära uppehållstillstånd

Vi avskaffar de permanenta uppehållstillstånden och inför temporära uppehållstillstånd.

2.8 Ny krisberedskap för flyktingmottagande

Det kommunaliserade och privatiserade invandringsmottagandet har nått vägs ände. Genom piska och morot försöker svenska staten förmå kommuner att ta ett ansvar de inte klarar. Det är dags att staten tar över ansvaret och upprättar ett antal beredscapscenter som kan användas vid tillfälliga katastrofer eller konflikter, i Sverige eller i närområdet.

2.9 Omprövning av permanenta uppehållstillstånd

Framkommer det att man ljugit vid sin asylansökan och/eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet ska uppehållstillståndet – även ett permanent sådant - upphävas och personen i fråga ska återsändas till sitt hemland.

2.10 Nullifiering av medborgarskap

Medborgarskap är något som man förtjänar och inte ska kunna ljuga sig till och därför behövs en ny utredning för att på sikt kunna upphäva medborgarskap, vilket kan ske genom nullitetsinstitutet för att inte tvingas göra en grundlagsändring.

2.11 Högkvalitativ arbetskraftsinvandring

Vi är för det så kallade blåkortssystemet, vilket premierar högkvalitativ arbetskraftsinvandring från tredje land. Personer som kommer hit och bidrar ska också ha samma tillgång till välfärden som svenska medborgare.

2.12 Upprustning av gränserna

Sverige ska snarast införa permanenta gränskontroller med de satsningar på personal som krävs för ett fungerande system. Vi vill på sikt se ett nordiskt samarbete för gemensamma gränser då detta är motiverat av både historiska, praktiska och ekonomiska skäl.

2.13 Informationskampanj utomlands

Sverige har ett rykte utomlands som ett bidragsparadis, vilket tyvärr innebär starka ”pullfaktorer” för folk att söka sig hit – människor som inte har för avsikt att bli en närande del av samhället. Regeringen måste lansera en omfattande informationskampanj för att avskräcka folk att söka sig hit av ekonomiska skäl.

2.14 Hårdare beviskrav för asylsökande

I de fall det är osannolikt att en person kommit till Sverige direkt från ett krisområde bör tuffare krav ställas på den asylsökande att bevisa sin identitet och på ett trovärdigt sätt redogöra för vilket hemland samt resväg denne kommer från.

2.15 Obligatoriska hälsoundersökningar och ålderstester

Alla som kommer hit av asylskäl ska omedelbart genomgå en obligatorisk hälsoundersökning för att minska risken för spridning av smittsamma sjukdomar. Ålderstester bör som regel tillämpas på alla som påstår sig vara minderåriga såvida inte det finns uppenbara skäl mot detta.

2.16 Ett riktigt bistånd

Ett bistånd som i allt större utsträckning går från internationellt bistånd till subventionerad invandring till Sverige är inte ett bistånd längre (s.k. biståndsavräkningar). Sverigedemokraterna vill återupprätta biståndet genom att använda det som det är tänkt, till långsiktig fattigdomsbekämpning i utvecklingsländer, insatser i krisers närområde och andra humanitära insatser.

2.17 Stimulera frivillig återvandring

Genom chans till ekonomiskt stöd och riktade utbildningsinsatser ska de personer som inte kommit in i det svenska samhället ges en möjlighet att återvända till sitt hemland.

2.18 Utökade inre utlänningskontroller

Det är av största vikt att den inre säkerheten stärks i Sverige. Många människor befinner sig i dag i landet illegalt – detta måste beivras genom riktade inre utlänningskontroller efter REVA-modellen.

2.19 Stopp för asylutredning vid brott

Enligt lagen kan uppehållstillstånd vägras om flyktingen begått ett ”synnerligen grovt brott”. Vi menar att detta ska skärpas och att det ska räcka med att den asylsökande begått ett brott med mer än sex månaders fängelse i straffskalan eller upprepad

brottslighet. I samband med rättegång ska utvisning som regel vara obligatoriskt vid fällande dom.

2.20 Skicka tillbaka migrantbåtar

Genom kryphål i internationella konventioner riskerar människor livet för att ge sig ut på Medelhavet i hopp om att ta sig till europeisk mark. Det enda sättet att få slut på detta är att revidera dessa konventioner och sätta stopp för inhuman och kriminell verksamhet. Båtarna bör omdirigeras till antingen ursprungslandet eller till ett tredjeland som det finns avtal med. I sammanhanget tar vi inspiration från exempelvis Australien.

2.21 Medborgarskapstest med kulturell förståelse för lyckad integration

Ansöker man om medborgarskap ska man i processen teckna en lojalitetsförklaring med sitt nya land. Vi behöver ett kulturellt kontrakt för att nationen ska fungera och medborgarskapet betyda något – på riktigt!

2.22 Inga kommunala bidrag till illegala utlänningar

Ett förbud mot kommunala bidrag till illegala utlänningar ska lagstiftas för att skicka en tydlig signal både till kommuner, domstolar och dem som ska lämna Sverige. Det är oacceptabelt när personer som ska lämna landet försörjs av kommuner.

3 NY STRATEGI FÖR ETT MINSKAT INFLÖDE

3.1 Ett riktigt bistånd

Sverigedemokraterna vill se en biståndspolitik som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån sina grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Vi vill ha ett tydligt fokus på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska få stå i centrum. Sverigedemokraterna vill se ett ansvarsfullt bistånd där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt.

En av de mest överhängande humanitära utmaningarna de senaste åren har varit flyktingkrisen, särskilt vad gäller Syrien och Irak. För Sverigedemokraterna är det självklart att humanitärt bistånd och långsiktigt utvecklingsarbete i krisens närområde är det enda hållbara sättet att bistå flyktingar. Enligt en nyligen antagen resolution från Europarådet har de flesta flyktingar som anländer till Grekland redan bott i flera år i närliggande länder såsom Libanon och Turkiet, men valt att ta sig vidare till Europa på grund av bristande humanitära insatser och bistånd till närområdet. Bistånd kan även vara med och förebygga konflikter. Mot den bakgrunden är det synnerligen allvarligt och kontraproduktivt att som regeringen ta stora resurser från biståndet för att finansiera mottagandet av migranter som till stor del tagit sig till Sverige på grund av bristande resurser i närområdet. Nuvarande flyktingpolitik, där de största resurserna läggs på den irreguljära invandringen till Europa, leder till att det stora flertalet flyktingar som är kvar i krisens närområde blir lidande när deras tilltänkta resurser undan för undan äts upp av den skara asylsökande som tar sig till Sverige. Nuvarande flyktingpolitik där människor tar sig till Europa via flyktingsmugglare gynnar också en illegal flyktingindustri som även visat sig finansiera terrororganisationen IS som i sin tur med sina brutala handlingar driver människor på flykt. Denna onda cirkel måste brytas.

De senaste två åren har Sverige satt nytt världsrekord i biståndsavräkningar (det vill säga den del av biståndet som överhuvudtaget inte lämnar Sveriges gränser), och den ledsamma trenden fortsätter nu att eskalera. För att finansiera asylinvandring av ett par hundratusen personer, en stor del av vilka man redan nu vet kommer återsändas eftersom de saknar asylskäl, kommer regeringen ta ytterligare 4,1 miljarder utöver tidigare 8,1 miljarder, vilket innebär att nära 30 procent, eller 12,2 miljarder kronor, tas från biståndsbudgeten. Pengar som borde satsas i utvecklingsländer. I jämförelse har regeringen på den senaste givarkonferensen i London lovat ett tillskott på 350 miljoner till Syriens närområde. Dessa två siffror anser Sverigedemokraterna belyser en felprioritering av gigantiska mått.

Sverigedemokraterna vill se ett slut på avräkningar för irreguljär migration. Däremot anser vi små avräkningar för ett begränsat antal kvotflyktingar genom UNHCR:s vidarebosättningsprogram vara acceptabelt. I stället ökar vi resurserna där de gör mest nytta – i krisens närområde. Vi kan också totalt sett presentera betydligt större faktisk biståndsbudget efter avräkningarna än sittande regering.

Under sommaren 2015/16 har ovanligt höga temperaturer fått katastrofala följder för jordbruket i östra och södra Afrika. FN har varnat för att 36 miljoner människor från Etiopien till Zimbabwe kan komma att drabbas av allvarlig matosäkerhet under det kommande året. I södra Afrika är 2015/16 andra året i rad utan tillräckligt regn, och experter varnar för att detta kan komma att bli den nya normen. Utvecklingen visar att biståndspolitiken måste prioriteras om för att fokusera på grundläggande, livsuppehållande faktorer så som matförsörjning och rent vatten. Det är av stor vikt att jordbrukssamhällen blir mer motståndskraftiga vid torkkatastrofer. Detta är en av anledningarna till att tillgång till rent vatten och jordbruksutveckling är två av våra mest prioriterade områden i det långsiktiga biståndet.

3.1.1 Kvotflyktingar

Sverigedemokraterna har som mål att erbjuda Sveriges mest effektiva och humana flyktingpolitik. Vår politik utgår från att de samlade resurser vi väljer att lägga på området satsas där de gör mest nytta, för att långsiktigt kunna rädda så många liv som möjligt och skapa en hållbar utveckling för framtida generationer. Detta är huvudskälet till att Sverigedemokraternas främsta satsning är internationellt bistånd och hjälp i närområdet snarare än ett stort mottagande i Sverige. Vi anser dock att det kan finnas skäl att under ordnade omständigheter ta emot människor i Sverige även från avlägsna länder; då är kvotflyktingar genom FN:s flyktingorgan UNHCR det utan undantag mest prioriterade.

Sverigedemokraterna står till fullo bakom mottagandet av kvotflyktingar genom FN:s vidarebosättningsystem som Sverige sedan 1950 har varit en del av. Kvotflyktingar är de som av FN bedömts ha störst behov av vidarebosättning, varför de också ska garanteras en fristad så länge som situationen kräver i det land de tilldelats.

Sverigedemokraterna ser med oro på den demografiska förändring som skett till följd av asylinvandringen till Sverige. Sveriges demografiska sammansättning rörande könsfördelning är i dag så illa att vi inom vissa åldersgrupper till och med kan passera Kina som med sin tidigare regel om att enbart tillåta ett barn fick ett kraftigt överskott av män, då kvinnor inte ansågs lika mycket värda. Det är i sig en oroande utveckling och mot bakgrund av att kvinnor och barn ofta är mer utsatta än män bör Sverige vidta

åtgärder för att i större utsträckning skydda just dessa. Änkor, ogifta eller frånskilda kvinnor har i dag kanske allra svårast att lämna krigets fasa och riskerar att lämnas i flyktingläger utan särskilt stöd för att komma därifrån. Sverigedemokraterna menar att det finns skäl att se över och verka för att Sverige, genom ett FN-sanktionerat kvotflyktingssystem, ska prioritera kvinnor och små barn framför män.

Sverigedemokraterna menar att det är av största vikt att antalet kvotflyktingar baseras på Sveriges möjlighet till ett värdigt mottagande, vilket omöjliggörs med den senaste tidens höga asylnivåer. Beaktas bör vilka förutsättningar som finns för en kvotflykting att komma in i det svenska samhället och anpassa sig. Sverigedemokraterna avsätter därför resurser för ett mottagande av 4 000 kvotflyktingar per år genom FN:s vidarebosättningsystem under förutsättning att Sverigedemokraternas politik på asylområdet blir verklighet.

3.2 Förstärkning av gränserna

3.2.1 En gränsstrategi som fungerar

Sverigedemokraterna vill i framtiden se ett upprättande av nordiska gränser. Fram till dess så förhåller vi oss dock till det faktum att det under den närmaste tiden är Sveriges gränser som kommer att behöva bevakas.

Sverigedemokraterna har länge förespråkat upprättande av gränskontroller. Hösten 2015 blev detta delvis verklighet när en viss form av gränskontroller infördes, dock i alldeles för liten omfattning, samt att id-kontroller infördes till Danmark, även här med för många luckor dock.

Vi vill återupprätta gränskontrollerna generellt sett. Det innebär två saker: dels att lagar och regler ska ändras för att skärpa reglerna och ge de befogenheter som krävs, och dels att myndigheterna får de resurser som krävs för att utföra uppgifterna.

Vi vill se strikt transportörsansvar för alla bolag som utför transporter från en annan stat till Sverige. Dessa ska kontrollera pass/id och ska gälla alla transportsätt in till Sverige. Brott mot detta ansvar ska generera tunga böter och upprepade förseelser ska kunna leda till indraget tillstånd.

Endast id-kort eller pass från viseringsfria länder ska godtas. Sverige ska hjälpa transportörerna med kostnader och teknisk assistans för att upprätthålla dessa kontroller.

För passager med bil, lastbil eller dylikt till exempel över Öresundsbron, ska ordentliga gränskontrollstationer upprättas. Tekniska hjälpmedel ska köpas in i form av fler fordonsscannrar och andra tekniska lösningar för att upptäcka eventuella människosmugglare. Vi vill införa möjligheten att använda hemvärdet för

gränsbevakning och återinföra beredskapspolisen som kan assistera och avlasta den ordinarie polisen. Kustbevakningen stärks och tekniska lösningar ska utredas för att kostnadseffektivt kunna övervaka vattenlederna till Sverige.

Sverigedemokraterna menar att Sverige i exceptionella fall ska kunna möjliggöra svenska gränskontroller i utlandet, och att vi bör verka för gemensamma nordiska gränskontroller med en ömsesidig tillsyn för att underlätta för det vardagliga pendlandet i Norden.

Avvisningen sker innan inresa till Sverige, vilket innebär att migranterna aldrig tillåts komma in i landet med risk för kostnader eller att de går under jorden.

3.2.2 Gemensamma nordiska gränser

Norden upplever just nu sin största prövning på mycket länge. Den omfattande invandringen till Sverige, och på senare år också till våra grannländer, påverkar såväl ekonomi som kultur och utbildningsnivå. Vid det här laget är det också tydligt att dagens folkvandringståg till vårt land och närområde utmanar det europeiska och nordiska samarbetet i grunden.

De gränskontroller som nu införts vid de dansk-svenska och tysk-danska gränserna innebär ett nytt läge och kanske ett mer ansträngt förhållande till våra omgivande länder. Politiker och andra debattörer kritiserar gränskontrollerna i Öresund för att motverka mobiliteten och försvåra för pendlare. Medier och politiker i Norden har på senare tid lyft frågan till en nordisk nivå och antytt att gränskontrollerna försämrar det nordiska samarbetet och backar bandet när det gäller nordisk integration.

Det är förvisso så att det europeiska samarbetet försvårats sedan EU:s yttre gränser inte längre upprätthålls efter att Dublinförordningen satts ur spel. En viktig grund för tillit och samförstånd har eroderat. Det är dessa två problem som bäddat för ansträngda förhållanden inom EU, inte svenska gränskontroller. Det är inte heller svenska gränskontroller som hotar det nordiska samarbetet. Vad som länge har komplicerat förhållandet med våra grannländer är Sveriges ohållbara invandringspolitik och den från regeringshåll i vissa fall nedsättande synen på våra grannländers hantering av densamma.

En splittrad nordisk röst i EU, där våra grannländer fört en mer ansvarsfull invandringspolitik men Sverige svikit i hanteringen av migrationen, har lagt grunden för den extraordinära situation vi ser i dag och som tvingar oss till åtgärder såsom id-kontroller mellan Sverige och Danmark.

Sverigedemokraterna tror starkt på ett närmare nordiskt samarbete på flera plan och på god mobilitet för pendlare i Öresundsregionen och våra andra gränsområden. Vi

visar vilja till fördjupat nordiskt samarbete, genom vårt riksdagsarbete och inte minst i våra samtal och vårt arbete i Nordiska rådet. Att vi samtidigt anser att vårt land behöver kontroll över våra gränser står inte i motsättning till det.

Våra nordiska länder har en lång tradition av såväl närhet som formaliserat samarbete. Det nordiska samarbetet har sedan 1950-talet – helt utan överstatlighet – nått en nivå av samverkan och vardaglig integration mellan våra länder i en grad EU inte är i närheten av att lyckas med. Denna samverkan och mobilitet är värd att värna om. I ett läge där Danmark nu aviserat att man överväger långsiktiga gränskontroller gentemot Tyskland öppnar sig en möjlighet att arbeta för en gemensam nordisk strategi för gemensam nordisk gränsbevakning.

Vi vill se en nordisk yttre gräns där vi med gemensamma resurser tar ansvar för Norden i ett läge då EU:s yttre gräns kollapsat. Med en gemensam nordisk yttre gränskontroll uppnår vi många fördelar: ordning och reda i en orolig tid, avlastning för polisen, fördjupad samverkan och en möjlighet att slopa våra nationella gränskontroller internt för god mobilitet inom Norden, såväl för gränspendlare som för företag och handelsutbyte.

När nu Danmarks statsminister Lars Løkke Rasmussen också föreslagit att de nordiska länderna borde samarbeta för en gemensam nordisk gräns i stället för de interna kontroller vi i dagsläget har, är förutsättningarna goda för att diskutera det här på allvar. De danska socialdemokraterna har också visat intresse för förslaget, men vill höra hur övriga Norden resonerar. Den svenska regeringen har öppnat dörren för idén och samtalar nu också med Danmark. Även Moderaterna verkar öppna för tanken om gemensamma gränser, därför ser vi positivt på den utveckling som nu sker och hoppas på en majoritet i riksdagen om och när förslaget väl läggs fram.

3.2.3 Reglera trafiken på medelhavet

I dag fokuseras Frontex (Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser) verksamhet i princip på att vara ett led i flyktingsmugglarnas verksamhet. På grund av 1979 års internationella IMO-SAR-konvention om sjönöd är en befälhavare som påträffar någon som är i sjönöd skyldig att lämna all den assistans som är nödvändig, så länge det kan ske utan allvarlig fara för eget fartyg eller besättning. Flyktingsmugglarna utnyttjar denna lag genom att skicka ut migranter på havet i båtar som är i icke-sjödugligt skick eller som är överbelastade. Frontex och kustbevakningen är då förpliktade att assistera de nödställda. Men på grund av 1951 års flyktingskonvention, som var inriktad på situationen omkring flyktningarna från andra världskriget, tvingas EU-länderna att transportera de illegala

utlämningarna till Europas fastland. Principen kallas non-refoulement och går i korthet ut på att en fördragsslutande stat inte får utvisa eller avvisa en ”flykting” till gränsen mot ett område där dennes liv eller frihet skulle hotas.

Båda dessa konventioner var emellertid avsedda för helt andra tider och helt andra omständigheter: flyktingkonventionen specifikt för de flyktingar som andra världskriget skapade, IMO-SAR för att förpliktiga ett skepp att hjälpa ett annat skepp i sjönöd där en olycka var orsaken till sjönöden.

Dessa numera gamla lagar och regler utnyttjas alltså i dag av de som försöker transportera migranter till Europa. Det vore orimligt att inte revidera dessa gamla konventioner för att anpassas till vår tid. Vi menar alltså att Frontex verksamhet måste fokusera på så kallade pushbacks, där de migrantbåtar som skickas ut på Medelhavet tas tillbaka till den plats de kom från, ofta Libyen men även andra platser omkring Medelhavet, alternativt annat tredje land.

Redan i dag är det en metod som Australien använder framgångsrikt. Reglerna för ”non refoulement” är också en fråga om tolkning av vad som är säkert respektive osäkert område. Sverigedemokraterna menar att Sverige, EU och Europa dels ska förtydliga och uppdatera sjöräddningslagen men framförallt principen om non-refoulement. Vi anser även att de områden dit migranterna först tar sig för att sedan försöka korsa Medelhavet ska tolkas som säkra och därmed vara föremål för pushbacks. Det är rimligt med tanke på att migranterna själva valt att bege sig till dessa transitzoner och därmed själva bedömt dem vara säkra nog för att företa sin resa.

Detta arbete företas inom ramen för EU, så länge Sverige är medlem där. Även efter Sveriges utträde ur EU har vi dock en ambition att förmå de europeiska länderna att på detta sätt säkra sina gränser.

Med rätt fokus kan Frontex bidra till att säkra gränserna och med kustbevakningen i de olika länderna helt stoppa migrantbåtarna. Givetvis blir pull-faktorn samtidigt mindre när migranterna och flyktingsmugglarna inser att det är meningslöst att försöka. Båtarna ska sändas till ett tredje land som det existerar ett avtal med, efter australiensisk modell.

På samma sätt ska Frontex bidra till att säkra landsgränserna.

3.3 Första säkra land och nollvision

I tider som dessa, då Sverige som följd av den migrationspolitiska kursen de senaste åren befinner sig i ett exceptionellt läge, måste vi vidta tuffa åtgärder för att säkra sammanhållningen och en långsiktig positiv utveckling av vårt land. Dragkraften som i dag finns för att söka sig till vårt land måste brytas för både vår egen skull, men även för andra europeiska länder som drabbas av de massiva migrationsströmmarna.

3.3.1 Principen om första säkra land ska alltid gälla

FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna är central för Sverigedemokraterna och vi värnar likaså rätten att söka asyl för de som kommer direkt från ett konfliktområde som gränsar till Sverige. Att beviljas asyl är däremot ingen rättighet utan ett privilegium som vi menar endast ska beviljas till dem som uppfyller kriterierna i Genèvekonventionen (FN:s flyktingkonvention). Ingen har rätt att själv välja asylland utan asyl ska efter flykt sökas vid första säkra ankomstland.

3.3.2 Hårdare beviskrav – särskilt vad gäller identitet och hemland

I de fall det är osannolikt att en person kommit till Sverige direkt från ett krisområde bör det utredas hur bevisbedömningen ska se ut i ett asylärende. I nuläget grundar sig ett beslut i ett asylärende oftast på den sökandens muntliga utsaga.

Sverigedemokraterna vill att det ska läggas mer vikt vid skriftlig bevisning – särskilt vad gäller nyckelfrågorna som identitet och hemland. Det ska inte vara möjligt att söka asyl på en svensk ambassad eller på något sätt i utlandet. Detta är också ett av de största skälen till Sverigedemokraternas generösa stöd till Världsbankens fonder, World Food Programme, UNHCR och andra organisationer som arbetar i eller för länder i krisernas närområden.

3.3.3 Ta bort möjligheten att söka asyl vid gränsen

I rådande situation saknas dock konflikter i Sveriges närområde och det är ytterst ineffektivt att därför fortsätta tillåta människor att färdas genom ett stort antal säkra länder för att sedan aktivt välja Sverige. Vi menar att asylrätten inte innebär rätten för en flykting att välja asylland, därför vill vi stoppa möjligheten som i dag finns för asylsökande att söka asyl vid våra gränser. Sådana beslut ska träda i kraft omedelbart. Överklagandet av sådana beslut ska ske genom en förenklad procedur som inte stoppar verkställigheten. FN:s flyktingkonvention redogör tydligt för hur det inte är acceptabelt att avvisa en person till ett område där vederbörande riskerar förföljas. Detta är således ingenting som berör oss då vi som bekant omringas av säkra länder.

3.3.4 Hårdare gränskontroller och transportöransvar

Sverige bör upprätta permanenta gränskontroller och införa visumtvång vid inresa i Sverige för de medborgare som kommer från länder som är, eller misstänks vara, baser för terrorism. Visumtvång ska också gälla för medborgare i länder som genererar omfattande illegal invandring till Sverige. Precis som i dag förespråkar vi en strikt tillämpning av att transportörer ska inneha ansvaret för att kontrollera identiteten på de

som förs till Sverige, och de som missbrukar detta åläggs en högre straffavgift än i dagsläget.

Flyktingsmuggling ska likaså inte tolereras utan i stället aktivt bekämpas av rättsväsendet. Det behövs tydligare regelverk för vilka id-kort som anses vara giltiga och samtliga gränskontroller ska rustas för att få samma standard som passkontrollerna vid våra flygplatser. Sverige ska verka för att placera vissa gränskontroller i utlandet, exempelvis i Danmark och Tyskland, för att enklare kunna hantera ärendena innan de nått svensk mark. Id-kort utfärdade i områden som inte kontrolleras av en legitim regering ska inte heller godtas som giltiga. Extra kontroll av id-kortets giltighet bör ske i de fall handlingen anses extra attraktiv eller då det finns kännedom om att falska handlingar av den aktuella typen används.

3.3.5 Kortare vistelsetid och registrering för EU-medborgare

För att komma tillrätta med missbruket av den fria rörligheten inom EU vill Sverigedemokraterna skärpa de villkor som i dag gäller för dess nyttjande. Med undantag för de nordiska länderna önskar vi minska den vistelsetid som är tillåten i Sverige utan tillstånd från nuvarande tre månader till en månad. Vi vill även se ett registreringskrav för de som kommer till Sverige så att polisen har möjlighet att kontrollera vistelsetid i landet, och samtliga EU-EES-medborgare ska kunna uppvisa giltiga identitetshandlingar. För medborgare från de länder som visat sig bidra till missbruket av den fria rörligheten ska visumtvång uppföras.

3.4 Anhöriginvandring

Sverigedemokraterna är ett familjevänligt parti, som värnar en stark sammanhållning inom familjer. Vi verkar för en stabil och sund utveckling för hela vårt samhälle, och motsätter oss därför en politik som skapar segregation, splittring och utanförskap. Alltför ofta hamnar anhöriginvandrare – särskilt anhöriga till asylinvandrare – i utanförskap, vilket inte bara kan innebära tragedier för enskilda familjer utan ytterligare spär på landets segregation och innebär en belastning på samhällets resurser. För att vi ska nå det sammanhållna och familjevänliga samhälle vi verkar för behöver vi därför nya tag för en bättre utveckling, vilket medför krav på de som valt att bosätta sig i Sverige. Vi menar likaså att Sverige måste anpassa sig till de länder som gränsar till vårt land, för att inte missgynnas av dragkraften hos flera migranter. Skälen till en familjeåterförening ska aldrig vara ekonomiska eller på annat sätt materialistiskt fördelaktiga.

3.4.1 Hårdare krav på anknytningspersoner

Sverigedemokraterna menar bestämt att en person med uppehållstillstånd eller medborgarskap i Sverige som önskar ta hit en anhörig själv ska stå för den anhörigas kostnader under en initial femårsperiod samt stå redo med en bostad av rimlig storlek. Vi menar likaså att den härboende personen ska kunna uppvisa ett klanderfritt leverne samt att en person med uppehållstillstånd i Sverige tidigast ska få ta hit en nära anhörig tre år efter att uppehållstillståndet har beviljats. Den härboende personen ska inte ha mottagit försörjningsstöd under en tolv månadersperiod som föregår tidpunkten för ansökan samt inneha en sjukförsäkring som innefattar den anhöriga och som täcker de kostnader som annars täcks av den svenska sjukvården för en svensk medborgare.

3.4.2 Stopp för tvångs- och barnäktenskap

I likhet med fenomenet där arbetstillstånd sålts som en väg in i Sverige har vi sett hur dagens regler lockar till användandet av äktenskap som en väg in till landet. Detta är dels ett förtroendemisbruk, dels bidrar det till att många personer i hopp om ett bättre liv i Sverige i stället fastnar i en utsatthet och beroendeställning gentemot sin partner. Vi kan därför konstatera att det i dag blir allt vanligare med arrangerade tvångsäktenskap och i vissa fall till och med barnäktenskap. Risken för sådana är avsevärt högre bland de äktenskap som sker utanför landets gränser, varför vi kommer verka för en nolltolerans mot barnäktenskap oavsett var äktenskapet ägt rum samt tydligare regler för att förhindra en acceptans för detta i vårt samhälle.

Bland par, där minst en har kommit till Sverige som asylinvandrare, som önskar förenas ska båda parter vara minst 24 år gamla.

3.4.3 Migrationsverket ska kontrollera alla anknytningsärenden för att stoppa skenäktenskap

För att förebygga så kallade skenäktenskap vill Sverigedemokraterna att Migrationsverket ges i uppdrag att genomföra regelbundna oanmälda kontroller hemma hos personer som har fått uppehållstillstånd på grund av äktenskap med en härboende person eller är sammanboende med den – i likhet med den modell som tillämpas i Tyskland och flera andra länder.

3.5 Arbetskraftsinvandring utanför EES-området

I dag ligger arbetslösheten i Sverige på oroväckande höga nivåer. Detta är delvis en konsekvens av brist på arbetsplatser för lågkvalificerad arbetskraft, varför det är extra oroväckande när dessa platser i stället går till personer som är medborgare i andra

länder. Den svenska staten har som huvudansvar att se över den befintliga arbetskraften först. Ur ett internationellt perspektiv har Sverige en extrem hållning på detta område, vilket slår hårt mot våra unga, långtidsarbetslösa, nyinvandrade och andra grupper som kan anses vara svaga på arbetsmarknaden. Det räcker med att se på statistiken för 2015 för att inse hur allvarligt det är, där den största yrkesgruppen bland arbetskraftsinvandrare var ”bärplockare och plantörer med mera”; med andra ord handlade den största gruppen på intet sätt om akademisk arbetskraft där bristen på svenska arbetare fanns. Nuvarande förhållningssätt riskerar dessvärre leda till en omfattande lönedumpning på den svenska arbetsmarknaden, då flera migrantarbetare kan komma från betydligt fattigare delar av världen, varför systemet behöver förändras.

3.5.1 Blåkortssystemet ska vara vägledande för Sverige

EU:s blåkortsdirektiv riktar sig just mot högkvalitativ arbetskraft från tredjeland och som vi menar bör vara fokus för arbetskraftsinvandringen. Problemet är att man under implementeringen av detta till svensk lag har misstolkat eller till och med medvetet underminerat vissa förutsättningar som bör ses som centrala för att blåkortsdirektivet ska få en positiv effekt i vårt land. En grundläggande förutsättning för att bevilja en arbetskraftsinvandrare ett blåkort måste vara att det finns ett tydligt behov av dennes kompetens, vilket kontrolleras genom en arbetsmarknadsprövning.

I direktivet anges i kapitel 8.2 att varje medlemsstat innan utfärdandet av ett blåkort först får kontrollera om den berörda platsen inte kan tillsättas med nationell arbetskraft eller arbetskraft inom gemenskapen. Om så är fallet bör det vara självklart att vederbörande får avslag. Grunden till en framgångsrik och vinstgivande arbetskraftsinvandring är att det finns ett behov på arbetsmarknaden.

Blåkortssystemet är Sverigedemokraternas förslag till implementering av det europeiska blåkortsdirektivet. Direktivet ställer krav på införandet av ett system som ger en tredjelandsmedborgare rätt att ansöka om ett så kallat blåkort, givet att den sökande kan

- uppvisa en bruttoårslön jämte anställningskontraktet som är minst en och en halv gång större än den genomsnittliga bruttoårslönen i Sverige samtidigt som alla villkor i tillämpliga lagar, kollektivavtal eller relevant branschpraxis är uppfyllda,
- visa upp en handling som styrker att de villkor som enligt nationell lag gäller för utövande av det reglerade yrke som anställningskontraktet åsyftar är uppfyllda samt visa upp handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det yrke eller bransch som specificeras i anställningskontraktet, när det gäller oregrerade arbeten,

Ovanstående är dock endast minimikrav. Direktivet ger varje medlemsstat rätt att ytterligare reglera arbetskraftsinvandringen genom att införa kvoter.

3.5.2 Arbetsgivarens skötsamhet ska spela större roll i bedömningen av ansökningar

Rätt att avslå en ansökan finns givetvis då villkoren inte uppfylls. Denna rätt finns också om arbetsgivaren tidigare har påförts någon form av sanktioner, eller om handlingarna som ligger till grund för ansökan har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Slutligen finns rätt att avslå ansökan även i de fall ett avslag kan motiveras med hänsyn till rikets säkerhet, allmän ordning eller folkhälsa. Därutöver finns en möjlighet att återkalla ett blåkort om villkoren inte längre uppfylls, om innehavaren inte har tillräckliga medel för att försörja sig själv och eventuella familjemedlemmar utan att nyttja det sociala trygghetssystemet, om innehavaren ansöker om försörjningsstöd eller med hänsyn tagen till rikets säkerhet, allmänna ordning eller folkhälsa.

Sverigedemokraternas blåkortssystem nyttjar de möjligheter direktivet ger till striktare regleringar. Det resulterande regelverket möjliggör ett mottagande av uteslutande högkvalificerad arbetskraft.

3.5.3 Ingen arbetskraftsinvandring med låg kvalifikation förutom i undantagsfall

Utöver blåkortsdirektivet ska det inte förekomma någon generell arbetskraftsinvandring från tredje land, annat än i synnerliga undantagsfall.

3.6 Egen prognos

Regeringens politik har – trots bitvis kraftfull retorik – inte haft önskvärda konsekvenser avseende volymer på invandringen. Migrationsverket gör förvisso gällande att deras prognoser är extremt osäkra (det vill säga kan pendla kraftigt såväl uppåt som nedåt) men medger likväl att en kalkyl på emot 140 000 asylsökande kan bli faktum för 2016, regeringens påstådda restriktioner till trots.

Om ”expertmyndigheten” ifråga påstår sig ha svårt att prognostisera så gäller detta givetvis även för ett politiskt parti, men tabellen nedan visar likväl differensen avseende volymer vad gäller nuvarande regerings politik visavi Sverigedemokraternas mer restriktiva politik. Siffrorna baseras således på Migrationsverkets senaste prognos.

Till 2020 medför det således att antalet asylanter med Sverigedemokraternas politik kommer att bli drygt 416 000 färre jämfört med regeringens förda politik. Det medför i sin tur en betydligt smärre så kallad integrationsutmaning.

	2016	2017	2018	2019	2020	
Regeringens politik	100800	75900	75800	75600	76100	
(varav bifall)	77616	58443	58366	58212	58597	311234
SD:s politik						
Kvotflyktingar	4000	4000	4000	4000	4000	20000
Avvisningar	-25000	-25000	-25000	-25000	-25000	-125000
						-105000
Differens						416234

3.7 Informationskampanj utomlands

Människor som tar sig från MENA-regionen till norra Europa för att sedan vistas här illegalt har på senare år blivit en miljardindustri som enligt färsk rapport sysselsätter uppåt 30 000 personer och inbringar hundratals miljoner kronor till terrororganisationer som Islamiska staten. Människohandeln bedrivs med skoningslösa metoder; våld och sexuella övergrepp är vanligt förekommande och vinstmaximering med hjälp av överfulla sjöodugliga båtar är regel snarare än undantag. Sverigedemokraterna ser det, precis som flertalet regeringar i Europa, som en prioritet att den här dödstrafiken avslutas så fort som möjligt.

En starkt bidragande orsak till att människor väljer att riskera sina liv, i stället för att stanna i säkra länder i konflikternas närområde, är de mycket överdrivna förväntningar på Sverige som smugglarna bygger upp i sin marknadsföring. Detta har lett till ett antal uppmärksammade fall av protester bland asylsökande, efter att dessa insett att de arbeten, gratis hus och ibland till och med flickvänner som smugglarna utlovar, inte finns i verkligheten.

Av den anledningen har bland annat Norges och Danmarks regeringar köpt tidningsannonser i MENA-regionen för att förklara hur situationen verkligen är. Sveriges regering däremot, har valt att inte bemöta människohandlarnas tvivelaktiga reklam. Vi anser det vara på tiden att Sveriges regering tar sitt ansvar och ser till att korrekt information når ut som dels beskriver ändrade förhållanden kopplat till gränskontroller, identitetskontroller och tillfälliga uppehållstillstånd, dels beskriver den svåra ekonomiska situationen med hög arbetslöshet. När inte regeringen tar det ansvaret har Sverigedemokraterna en egen ambition att nå ut med information till berörda länder om hur verkligheten förhåller sig och vara tydliga med att Sverige är ett samhälle som vilar på respekt för demokrati och mänskliga rättigheter, och som också bemöter kulturella skillnader i synen på förhållandet mellan könen, framhåller att i Sverige värderas jämställdhet högt och att kränkande behandling av kvinnor är oacceptabelt.

3.8 Förstatliga invandringsmottagandet – inför generell krisberedskap

Kommunaliseringen och privatiseringen av invandringsmottagandet har visat sig vara en kortsiktig och ohållbar affär för det svenska folket. Genom övertalning, tvång och överdrivna ekonomiska kompenseringar ska staten få kommuner att acceptera en i grunden destruktiv invandringspolitik. Detta skapar en kaosartad situation med brist på skolplatser vårdplatser, en ökad kriminalitet och på sikt skenande kostnader för försörjningsstöd och utökad välfärdsservice.

Det finns ingen anledning till varför kommuner ska behöva ta konsekvenserna av en dålig politik som fattas på nationell nivå. Den rimliga arbetsordningen är att staten har huvudansvaret för att ta itu med den situation som nu råder. I vårt Sverige har vi inga asylsökande vid gränsen då det med våra regler skulle vara lönlöst att på egen hand ta sig hit då de som kommer hit korsat ett annat säkert land. För det fallet att en tillfällig krissituation skulle uppstå i vårt närområde är det dock viktigt att strukturen finns på plats enligt principen om att hjälpa till på plats.

Sverigedemokraterna vill se ett statligt mottagandecenter med en rimlig kapacitet för att där husera och processa tillfälliga flyktingar från främst närområdet. Detta mottagandecenter ska även kunna utnyttjas för de fall andra typer av katastrofsituationer uppstår, och skulle kunna drivas i regi av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Det ska finnas ett fungerande boende samt en plan för hur dessa flyktingar på längre sikt antingen kan återvända eller få ett mer permanent boende. Vi ser i detta scenario inget behov av en dagpenning eller andra ekonomiska ersättningar då staten står för kost, logi och därtill motsvarande.

3.8.1 Nej till vinster i invandringsindustrin

Sverigedemokraternas inställning till vinster i välfärden är att det bör vara tillåtet med vissa begränsningar som rör hur vinstuttaget beskattas och att den kvalité som erbjuds ligger minst i paritet med den som erbjuds av liknande kommunala verksamheter.

När det kommer till den verksamhet som berör det som kan kallas för ”invandringsindustrin” intar vi ett annat förhållningssätt. Det kan inte ses som försvarbart att enskilda individer ska berika sig på vad som i grunden är en destruktiv och ohållbar verksamhet. Sverigedemokraterna motsätter sig att denna typ av industri ens ska existera; i vårt Sverige finns det inget som ens kan liknas vid nu rådande ordning. Vi motsätter oss med kraft alla försöka att privatisera och kommersialisera denna industri. Det som skett fram tills nu är en synnerligen omoralisk form av ocker

som privata aktörer tillåts bedriva gentemot svenska staten. Denna ockerverksamhet ska och kommer obönhörligen att upphöra.

4 AVVISNING OCH ÅTERVANDRING

4.1 Tiggeriförbud

Tiggeriproblematiken är stor och växande. Människor störs, oroas och påverkas negativt av tiggarna och de kåkstäder som blir allt vanligare i och kring våra samhällen. Hitresta tiggare ockuperar privat mark och förstör för näringsidkare, och våra parker, där barn leker, används inte sällan som toaletter. Det är inte acceptabelt.

Dels är lagarna bristfälliga på flera områden men framförallt är det ett problem att de lagar och regler som finns inte efterföljs. Ytterligare problematiskt är det att det inte heller leder till några konsekvenser när befintliga lagar åsidosätts. Det handlar alltså även om ett problem inom polisen, som trots relativt stora resurstillskott på senare år ändå inte har tillräckliga resurser.

Utöver detta finns det även ett ledningsproblem där man måhända oroar sig för tänkbara mediala reaktioner ifall man faktiskt skulle se till att lagarna upprätthålls. Det bottenar självfallet också i en politisk ovilja från de övriga sju partierna i riksdagen som vill underlätta för EU-tiggarna snarare än att ta tag i problemen.

Sverigedemokraterna är det enda parti som tar detta på allvar. Vi vill göra det omöjligt att resa hit, utnyttja vår öppenhet för att tigga och bygga upp slumområden mitt i våra städer.

Visumtvång ska införas för de länder som EU-migranterna primärt kommer från. På så sätt löser vi de flesta problemen med de EU-migranter som kommer hit för att tigga genom att de inte kommer in i landet i första taget.

Tiggeri förbjuds för utländska medborgare. I de fall där den som har för avsikt att tigga redan befinner sig i landet, eller om visumtvånget inte är infört, behöver rättsväsendet befogenheter att åtgärda tiggandet och kunna utvisa de som tigger. Detta minskar eller tar helt bort problemet förutsatt att utvisningarna sker och prioriteras.

Flera kommuner har, på grund av brist på poliser på gator och torg, genom lagen om ordningsvakter infört utökade områden där ordningsvakter får användas.

Sverigedemokraterna menar att kommuner som har problem med EU-migranter ska utnyttja denna möjlighet och om möjligt anställa egna ordningsvakter som kan fylla vissa luckor som polisen tyvärr lämnat efter. Satsningar på EU-migranter för skattepengar ska dras in. Kommuner som spenderar pengar på EU-migranter ska få motsvarande minskning i kommunbidrag från staten.

I dag kan ordningsvakter inte kräva identifikation eller utdela ordningsböter. Eftersom polisen tyvärr inte har den närvaro som krävs på gator och torg anser vi att det bör utredas hur ordningsvakter ska kunna förordnas av polisen att få identifiera personer och utdela ordningsbot inom sådana områden. Det bör även utredas hur polisen ska kunna delegera rätten att avhysa till ordningsvakter.

Reglerna för avhysning bör förenklas. Det första problemet är att polisen inte omedelbart ingriper så snart tiggargligorna slår upp sina ”kåkstäder”, trots att det inte är tillåtet att campa var som helst eller under en längre tid.

När inte det sker omedelbart räknas det snart som att EU-migranterna ”tagit marken i besittning” och då krävs det att Kronofogden blir inblandad. Men för att Kronofogden ska avhysa dem tvingas markägaren att dokumentera deras boende. Dessutom måste markägaren identifiera de boende och för att göra detta ber man om polisens hjälp, vilket ofta tar lång tid. Hela denna process är långdragen, ineffektiv och leder till att EU-migranterna ges tid att skräpa ner och ockupera allmänna områden. Dessutom måste hela processen upprepas om lägren bara flyttas några meter.

Vi föreslår därför att Kronofogden inte ska ha med dessa frågor att göra, att någon så kallad besittningsrätt inte ska föreligga i dessa fall samt att polisen när som helst ska kunna avlägsna boende i illegala kåkstäder utan något specifikt krav på identifikation eller dokumentation.

4.2 Förbud för kommuner att ge bidrag till illegala utläningar

En person som vistas i Sverige illegalt ska utvisas från landet snarast möjligast. Att vistas här utan tillstånd är ett brott. Därför är det mycket problematiskt att illegala utläningar ges möjlighet till välfärd i form av subventionerad vård men även skolgång. Ett nyare fenomen är det att vissa kommuner valt att gå ett steg längre och ge olika typer av lokala bidrag i form av exempelvis försörjningsstöd. En sådan kommun är Malmö, en kommun som får åtskilliga miljarder från resten av landet via ett kommunalt utjämningsystem. Detta är alltså inte en fråga om resurser som endast hanteras på ett lokalt plan, det handlar om resurser som tas från resten av landet och används för att fortsätta ge illegala utläningar incitament att fortsätta bryta mot svensk lag. Ett sätt att komma åt problemet kan helt enkelt vara att utesluta dessa kommuner från det kommunala utjämningsystemet om de bryter mot förbudet. Ett annat kan vara ekonomiska sanktioner.

4.3 Straffskärpning för försvårande av utvisning

Under 2015 avvek hela 40 procent av alla som fått avvisningsbeslut, och siffrorna på exakt hur många som vistas illegalt i landet är av naturliga skäl ej kända. Personer som olovligen har vistats i Sverige under en tid bör snarast möjligt lämna landet då ingen ska vistas på svensk mark utan tillstånd. Många av de som lever i det så kallade skuggsamhället, inte minst personer som identifieras som ensamma barn, riskerar på sikt att utsättas för samt även ingå i kriminalitet.

Vi ser mycket allvarligt på den typ av försvårande av utvisnings- och avvisningsbeslut som har som syfte att få utlänningar att fortsätta visas illegalt i Sverige trots att de fått beslut om att avvisas. Dessa personer tar upp resurser och plats för människor som verkligen behöver hjälp. Alldeles oavsett intentioner eller syfte måste lagen både upprätthållas och skärpas för att komma åt dem som hjälper människor att bryta mot lagen. Vi vill se över både straffskärpningar och resurstilldelning för att komma åt denna verksamhet. Detta rör i första hand dem som uppsåtligt på ett systematiskt sätt försvårar för myndigheter av verkställa avvisnings- och utvisningsbeslut.

4.4 Stärkta möjligheter till frivillig återvandring

Det finns många i Sverige som invandrat hit men som av olika skäl antingen vill återvända till sitt forna hemland eller som helt enkelt inte funnit sin rätt här. För dessa människor ska möjligheten att återvända uppmuntras genom ekonomiska incitament och vidareutbildningsmöjligheter.

Till att börja med måste det finnas en kommunal återvandringssamordnare i varje kommun som kan leda den omfattande insats som kommer att krävas för att erbjuda trovärdiga och attraktiva alternativ. Informationen om återvandringssamordnare är i dag icke-existerande, vilket är något vi vill ändra på. Det ligger på samordnarens bord att informera om de möjligheter som finns för att sedan, genom riktat statligt stöd, möjliggöra den satsning vi vill se. Det har skett liknande mindre projekt på lokal nivå med varierande framgångar, bland annat i Göteborg och i Skåne. Tyvärr saknas det något större underlag men det finns ändå projekt som visar på att det är möjligt med riktade återvandringssatsningar.

Sverigedemokraterna vill dels se en kraftig höjning av återvandringssatsningen. I kombination med detta vill vi också erbjuda utbildningsmöjligheter för att den som väljer att återvända ska kunna få de verktyg som behövs för att etablera sig och göra nytta i sitt hemland.

I avtalet som varje individ ingår med svenska staten vid nyttjande av nämnt bidrag ingår att individen också avsäger sig rätten att under sin livstid söka uppehållstillstånd

och/eller ekonomiskt bistånd i Sverige. Vårt förslag riktar sig till dem som har permanent uppehållstillstånd i första hand.

4.5 Inre utlänningskontroller

Sverigedemokraterna har avsatt resurser för att kraftigt förstärka arbetet med att lagföra och utvisa illegala utläningar. Denna fråga måste prioriteras av Polismyndigheten. Likt det så kallade REVA-projektet handlar det om strategiska kontroller på platser där polisen vet att illegala utläningar befinner sig. Mer personal ska omdirigeras till detta område. Vi vill liksom Norge även ha ett ”snabbspår” där dessa ut-/avvisningar ska ske omgående. Avtal ska slutas med tredje land dit den illegala utläningen kan skickas. Åttereseförbudet ska gälla tills vidare. Illegala utläningar ska i väntan på av-/utvisning tas i förvar.

4.6 Förvar

Vid verkställighetshinder eller i väntan på av-/utvisning ska den av-/utvisade tas i förvar till dess att verkställighet kan ske eller till dess att den illegale invandraren självmant lämnar landet. Detta bör vara huvudregeln. Lediga platser på Kriminalvårdens anstalter bör kunna anpassas för att fungera som förvarsplatser. Fler förvarsplatser ska också byggas och säkerheten skärpas.

4.7 Uppehållstillstånd

4.7.1 Temporära uppehållstillstånd som regel

Även under tiden då Sverige erbjuder möjligheten att söka asyl vid våra gränser krävs att det att vi har tuffa regelverk gällande hanteringen av asylsökande.

Sverigedemokraterna avskaffar permanenta uppehållstillstånd till förmån för temporära uppehållstillstånd.

4.7.2 Förbud mot hemresor för dem med skyddsskäl

Vi önskar likaså tillämpa samma princip som i exempelvis USA där det ställs hårda krav på dem som innehar ett uppehållstillstånd. Om en person som vistas i landet av skyddsskäl åker till hemlandet ska uppehållstillståndet omedelbart dras in. Likaså bör personen inte få behålla sitt uppehållstillstånd om vederbörande valt att bosätta sig i ett annat land av andra skäl än för studier på akademisk nivå. Om en innehavare av svenskt uppehållstillstånd bor utomlands av studieskäl måste vederbörande vistas i Sverige minst en gång om året för att fortsatt kunna erhålla tillståndet.

4.7.3 Samverkan med kommuner vid kommunplaceringar

För att vidare verka för en sund utveckling för kommande generationer och motverka ytterligare segregation bör samtliga som fått uppehållstillstånd förhålla sig till vad det svenska mottagandet klarar av. Av den anledningen är Sverigedemokraterna motståndare till den nuvarande så kallade EBO-lagstiftningen och önskar genomföra en reform som syftar till att den ses över för att slutligen rivas upp. Personer som fått uppehållstillstånd i Sverige måste därför bosätta sig på platser angivna av Migrationsverket och samtliga bör genomgå utbildning i det svenska språket och samhällsorientering för att enklare kunna ta till sig svenska normer och vårt sätt att leva. Det är inte rimligt att kommuner tvingas stå redo när antalet kommuninvånare, som en följd av migrationspolitiken på nationell nivå, chockhöjs. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att kommunerna, så länge nuvarande system fortfarande gäller, vet bäst hur väl rustade de är för ett mottagande varför vi anser att de ska ha möjligheten att säga nej till Migrationsverket vid en anvisning av asylsökande. På sikt vill vi förstatliga ansvaret för fortsatt invandringsmottagande.

4.7.4 Rörelsefrihet vid avslag och säkerhetskontroll av misstänkta terrorister

De som bor på asylanläggningar måste förhålla sig till uppsatta förhållnings- och ordningsregler, och på sikt bör samtliga som ännu inte fått uppehållsrätt befinna sig i avgränsade områden. Personer som kommer från områden som ligger utanför statlig kontroll bör genomgå en särskild säkerhetscreening för att utreda eventuella kopplingar till terrorism.

4.7.5 Kontroll av asylsökandes tillgångar vid ansökan om bidrag

Det är rimligt att migranter som förväntas få stöd från staten, likt en person som ansöker om försörjningsstöd, får nej om de anses ha andra tillgångar. I Danmark har man därför valt att föra fram förslag för att förverkliga ett rättvist förhållningssätt, som i sin tur är inspirerat av den schweiziska modellen. Förslagen syftar på att asylsökande själva bekostar sitt uppehälle i värdlandet och att de tillgångar asylsökande för med sig till landet konfiskeras vid misstanke om att de inte betalar sitt uppehälle så att de faktiskt förhåller sig till nämnda regler om att försörja sig när de har den möjligheten.

Ett system för detta finns redan i Sverige. Genom en självdeklaration uppger asylsökande vilka tillgångar de har vid ansökningstillfället. Bristande kontroll gör det dock svårare att upptäcka ett missbruk av reglerna och Sverigedemokraterna vill därför ta efter den danska modellen med en hårdare kontroll av de sökandes tillgångar. Migrationsverkets personal ska få i uppgift att kontrollera om de deklarerade

uppgifterna stämmer då vi menar att en person som aktivt söker sig hit också ska vara beredd att stå för sina kostnader.

Sverigedemokraterna anser likaså att det är orimligt att en person som erhåller stöd, så som dagersättning, använder det i Sverige för att betala av sina skulder till människosmugglare och på det sättet finansierar en kriminell verksamhet som riskerar tusentals liv vid olaglig gränspassage. Ofta förekommer det att asylsökanden skickar resurser till hemländer trots att de är till för uppehållet i Sverige. Vi vill förstatliga invandringsmottagande, och med vårt system kommer inte behovet av dagersättningar att finnas kvar.

4.7.6 Samverkan mellan myndigheter för att säkerställa att alla asylsökande hålls under uppsikt

Sverige ska inte kunna användas som transitland för migranter som önskar söka sig vidare. Under 2015 sökte enbart 40–60 procent av de nyanlända migranterna asyl direkt efter ankomst och en stor del sökte sig till länder som Norge och Finland. Det bör åligga Polismyndigheten att i samförstånd med Migrationsverket se till att en asylsökande inte avviker. Migrationsverket kan i dag inte utan inblandning från polisen avvisa personer som saknar rätt att vistas i landet. För att enklare möjliggöra detta utan att belasta polisen ytterligare behövs en översyn för att möjligen tillåta Migrationsverkets egen personal, väktare eller eventuellt försvaret att hjälpa till med avvisingar när trycket är så pass omfattande att polisen inte kan vara på plats.

4.7.7 Obligatoriska åldersbedömningar för ensamkommande samt hälsokontroller

De som ansöker om uppehållstillstånd måste inför första ansökan exakt kunna redogöra för sin resväg till Sverige samt för annan viktig information som gör att vi kan fastställa personens identitet. Vid minsta misstanke om att den asylsökande inte talar sanning om sin flyktväg eller ankomst till Sverige ska detta kunna verifieras. I dag genomförs i princip inga medicinska åldersbedömningar på de som säger sig vara under 18 år, trots att Socialstyrelsen har rekommenderat detta. Obligatoriska hälsoundersökningar bör därför likt i flera av våra grannländer vara ett krav, och medicinska ålderstester ska i regel genomföras för samtliga som säger sig vara minderåriga. De som inte följer nämnda regelverk ska omedelbart kunna avvisas till det säkra land de senast befann sig i innan inresan till Sverige.

4.7.8 Återkallande av uppehållstillstånd vid missförhållanden och oriktiga uppgifter

Precis som för de som ansöker om uppehållstillstånd i Sverige ser vi att de som beviljats detta ska se det som ett privilegium och ingen rättighet. Sammantaget önskar Sverigedemokraterna verka för att den nämnda strikta policyn för asylsökande även gäller personer med uppehållstillstånd. Vi menar att om man som migrant avser att stanna i Sverige permanent bör vederbörande också sträva efter att bli svensk medborgare. Av den anledningen avser vi att ompröva nuvarande permanenta uppehållstillstånd för vissa immigranter på grund av missförhållanden och falska uppgifter. Det kan gälla exempelvis följande:

- den som ljugit, mutat, eller hotat sig till ett uppehållstillstånd,
- den som av andra skäl fått uppehållstillstånd på uppenbart orimliga grunder,
- den som gör sig skyldig till allvarlig brottslighet.

De som erhållit uppehållstillstånd på falska grunder eller som har ljugit under asylprocessen ska omedelbart förlora sitt uppehållstillstånd. Likaså anser vi att om en person innehar ett uppehållstillstånd i ett annat land som kan anses vara säkert bör personen i fråga söka sig dit, snarare än till Sverige. Personer som i efterhand fått uppehållstillstånd i Sverige bör förlora detta om det framkommit att vederbörande haft en möjlighet till trygghet i ett annat land. Dessa regler finns redan i dag men vi anser att de kommer kunna tillämpas i betydligt fler fall med skärpt lagstiftning och ökat utredningsfokus.

4.7.9 Återtagandeavtal med ursprungsländer

Vi har under en tid fått se hur flertalet länder, så som Marocko och Afghanistan, inte åtagit sig ansvar för sina egna medborgare som avvisats från Sverige.

Sverigedemokraterna menar att detta är oacceptabelt, och att Sverige måste agera så att bördan för andra länders medborgare inte hamnar på vårt land. Sverige måste fortsätta att utöka påtryckningar om att länder ska ta emot sina medborgare som ofrivilligt ska lämna vårt land. Av den anledningen avser vi att verka för att tillfälligt se över bistånd till framför allt statliga institutioner och myndigheter i de länder som inte tar emot sina medborgare som avvisats från Sverige.

4.7.10 Nolltolerans mot terrorister

När det gäller personer och personer som sökt sig till Sverige och som sedan visar sig vara terrorister eller ha en koppling till terrorism önskar Sverigedemokraterna tillämpa en nolltoleransprincip inspirerad av den engelska modellen. Som svenska politiker ligger vårt främsta fokus på att skydda våra befintliga invånare, varför stöd till terrorism

aldrig kan accepteras. Återkallande av flyktingstatus kan göras enligt skyddsgrundsdirektivet (artikel 14 punkt 4 a och b), vilka i stort överensstämmer med FN:s flyktingkonvention (artikel 33). Om personen anses vara en fara för landets säkerhet eller har dömts för ett synnerligen grovt brott anser Sverigedemokraterna att detta i regel bör genomföras.

4.8 Generell utvisning

Sverigedemokraterna anser inte att det är rimligt att en utländsk medborgare som begått ett brott ska belönas med uppehållstillstånd och på sikt svenskt medborgarskap. Tyvärr är det dock så att utlänningar i Sverige i dag många gånger får stanna i landet trots att de begått grova brott och trots att lagen medger utvisning. Detta för att utvisningsprövning inte är obligatorisk och för att dagens lagstiftning och rättspraxis verkar bry sig mer om förövare än om samhälle och brottsoffer. I de fall där utvisning döms ut så rör det sig ofta om en kortare tidsperiod.

En person utan svenskt medborgarskap ska inte få förmånen att stanna i Sverige om personen i fråga inte kan eller vill respektera våra lagar och regler. Det bör därför vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en utlänning begått ett brott i Sverige. Vi anser vidare att endast om det föreligger synnerligen starka skäl ska en utlänning, som blivit dömd för ett brott, kunna undgå att utvisas.

Svensk domstol bör inte tillmäta någon större vikt till utlänningens levnadsomständigheter, eller hur länge utlänningen vistats i Sverige, när frågan om utvisning behandlas. Inte heller bör en utlänning som begått grova eller upprepade brott i Sverige få stanna på grund av flyktingstatus.

För att kunna kontrollera att utvisade individer inte kommer åter till Sverige under annan identitet ska foto, fingeravtryck och DNA-prov tas och lagras i minst 80 år i ett register som alla nya immigranter ska kontrolleras mot. Återfinns en person i detta register ska denna omedelbart frihetsberövas och en ny utvisning ska snarast utföras.

Det är inte rimligt att vårt land som praxis åtar sig ansvaret att straffa individer som inte är svenska medborgare. Därför anser vi att när en utlänning blir dömd till fängelse med efterföljande utvisning ska Sverige sträva efter att straffet ska avtjänas i den dömdes hemland eller i annat anvisat land. Sverige ska därmed arbeta för att upprätta avtal med andra länder för att möjliggöra detta. För det fallet att de avtjänar straffet i Sverige ska detta ske på anstalter anvisade för icke-svenska medborgare.

4.9 Avsluta asylprocessen vid brottslighet

Med asyl avses enligt utlänningslagen 3 kap. 1 § ”uppehållstillstånd som beviljas en utlänning därför att han är flykting. En ansökan om uppehållstillstånd enligt 3 § ska handläggas som en asylansökan”.

Enligt lagen kan uppehållstillstånd vägras om flyktingen begått ett ”synnerligen grovt brott”. Vi menar att detta ska skärpas och det ska räcka med att den asylsökande begått ett brott där fängelsestraff över sex månader finns med i straffskalan samt vid mängdbrottslighet.

Vi vill med andra ord se en nolltolerans med vissa undantag. Diplomatiska garantier ska säkras från de nödvändiga länderna för att förhindra dödsstraff eller tortyr.

4.10 Tredjelandssavtal

Sverige måste hela tiden se över möjligheterna att enklare avvisa personer till länder som vi i dag saknar avtal med men där migranter redan innehar visum.

Sverigedemokraterna önskar upprätta flertalet nya tredjelandssavtal för att möjliggöra en ekonomiskt hållbar, mer effektiv, rättssäker och rättvis hantering av flyktingsituationen.

Inom en fyraårsperiod räknar vi med att ha fått till stånd ett tredjelandssavtal så att de personer som passerat säkra länder som inte omfattas av rådande internationella regler hänvisas till ett annat land där de får det skydd de efterfrågar. De enda vägarna till ett liv i Sverige ska vara de lagliga, säkra vägarna.

5 INTEGRATION OCH SAMMANHÅLLNING

5.1 Medborgarskap

Sverigedemokraterna menar att medborgarskapet bör höra samman med nationalitet inte bara i juridisk mening utan även avseende identitet och samhörighet. Vi menar som tidigare nämnts att samtliga som avser stanna i vårt land permanent därför på sikt ska sträva efter att bli svenska medborgare. Ansökan om medborgarskap bör betraktas som en ansökan om att formalisera den befintliga relation som redan finns med landet. Detta bidrar till ett mer sammanhållet land med god samhällsgemenskap, där klyftor mellan infödda och invandrade svenskar minimeras och alla kan känna att de är lika. Endast svenska medborgare ska kunna rösta i svenska val, företräda svenska väljare eller inneha viktiga positioner i samhället.

Sverigedemokraternas anser att vikten av att upprätthålla en stark koppling mellan medborgarskap och nationell identitet är oerhört viktig, varför det behövs tydliga riktlinjer och minimikrav som ska uppfyllas innan medborgarskap kan erhållas. Vi måste bryta den trend som funnits då många har kunnat bli svenska medborgare utan att känna vare sig samhörighet med eller lojalitet till Sverige, och utan att ha någon ambition att bidra till samhällets bästa. Sverigedemokraterna vill förändra de förhållandevis låga krav som funnits för att få medborgarskap genom att kraftigt öka medborgarskapets betydelse. Främst genom motprestation.

5.1.1 Inget medborgarskap utan styrkt identitet

Medborgarskap har i dag på många sätt reducerats till pappersformalia, och vi menar att det är allt för lätt att bli svensk medborgare i dag. I princip räcker det i dag för de flesta att du bott tre till fem år i landet för att kunna ansöka om och få svenskt medborgarskap. Ingen ska få svenskt medborgarskap utan styrkt identitet som det sker nu genom en undantagsbestämmelse i utlänningslagen. Enligt Migrationsverkets statistik beviljades drygt 5 000 personer medborgarskap i Sverige under denna bestämmelse bara under 2015. Sverige ska inte gå i god för människor som inte kan styrka sin identitet.

5.1.2 Tillfälligt stopp för medborgarskap

I vardagen är det dessutom inte särskilt stor skillnad på att ha uppehållstillstånd eller vara svensk medborgare, sett till vilket ansvar den svenska staten bär för dina levnadsvillkor. Medborgarskapet ska vara eftersträvansvärt och en bekräftelse på att man numera är en del av Sverige, betraktar Sverige som sitt hemland och känner samhörighet med det svenska samhället och folket. Eftersom många sökt sig till vårt

land den senaste tiden och då kraven för att bli svensk medborgare i dag varit för svaga önskar vi under en begränsad tid stoppa möjligheten att ansöka om medborgarskap. Under denna period bör förslag utredas för att uppvärdera medborgarskapet genom högre krav och samtidigt se över tidigare utfärdade medborgarskap.

5.1.3 Bättre hjälp till svenskar utomlands

En annan aspekt i uppvärderingen av medborgarskapet och svenskt pass är hanteringen av svenska medborgare som har kommit i kläm utomlands. Som det ser ut i dag erbjuds svenska medborgare som exempelvis grips av icke-demokratiska regimer eller faller offer för ett brott en ytterst begränsad hjälp av svenska beskickningar eller lämnas utan någon hjälp alls. Svenska medborgare måste kunna känna sig trygga även utomlands. Utrikesdepartementet ska vara mer aktivt i att skydda rättigheter för svenskar över hela världen. Sverigedemokraterna vill se över den konsulära hjälp som erbjuds av UD i dagsläget och utreda om den kan behöva uppgraderas – i likhet med länder som USA och Storbritannien.

5.1.4 Hårdare krav för svenskt medborgarskap

Medborgarskap ska kunna sökas först efter en vistelsetid i Sverige om tio år, och vederbörande bör minst ha varit självförsörjande de senaste fyra åren samt kunna uppvisa en klanderfri vandel. Utöver detta bör samtliga svenska medborgare klara av rimliga grundkrav i det svenska språket i tal och skrift. Lika självklart är en grundläggande förståelse för hur vårt samhälle fungerar, vår historia samt kunskap om svenska normer och regler. Allt detta ska verifieras genom ett språk- och samhällstest. Samtliga som klarat detta ska bekräfta sin lojalitet med Sverige samt förbinda sig att respektera svenska lagar och övriga samhällsregler genom att underteckna en särskild deklARATION om detta.

5.1.5 Medborgarskapsceremoni

Då medborgarskapet har blivit allt mer urholkat är det av stor vikt att de som framöver blir medborgare också välkomnas in i vårt samhälle. De som beviljats medborgarskap ska kunna känna stolthet och det ska vara en stor upplevelse. Att möjliggöra värdiga medborgarskapsceremonier och mer representativa medborgarskapsbevis är därför också en viktig del för att öka innebörden av detta.

5.1.6 Utred nullifiering av medborgarskap

Medborgarskap är något som man förtjänar och inte ska kunna ljuga sig till och därför behövs en utredning för att se över medborgarskap för att se om de som fått på falska

grunder kan upphävas, vilket kan ske genom nullitetsinstitutet för att inte tvingas göra en grundlagsändring.

5.2 Gör din plikt – kräv din rätt

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att Sveriges välfärd finns till för svenska medborgare. Detta innebär motsatsvis att icke-medborgare generellt sett inte har samma tillgång till de svenska välfärdssystemen. I och med den senaste tidens stora tillströmning av utlänningar finner vi det därför nödvändigt att tydliggöra vad dessa nyanlända människor har att förvänta sig. Det handlar om att göra en åtskillnad mellan folk som kommer hit för att arbeta och folk som kommer hit av andra skäl. Mellanläget – att permanent befinna sig i landet utan att assimileras och bli medborgare – är inte något som ska uppmuntras på något vis, det är ovärdigt för alla parter och på sikt en helt ohållbar situation även rent ekonomiskt. Naturligtvis ska de icke-medborgare som uppehåller någon form av ekonomiskt bistånd också ha sin vistelseort i Sverige då det inte ska vara möjligt att bli försörjd av svenska staten och sedan bo i det område som man påstås flytt från.

För medborgare i EU/EES-länder samt dem med ett blåkortstillstånd för arbete gäller de överenskommelser som finns på plats, det vill säga de åtnjuter i stort samma rättigheter som svenska medborgare.

5.2.1 Skattefria transfereringar och garantinivåer

Det är uppenbart att de generösa bidragssystemen i Sverige har varit en viktig pullfaktor för människor som söker sig till vårt land. Detta bevisas av hur strömmarna av människor rör sig från Mellanöstern och Afrika upp till de nordligaste länderna i Europa, trots att de passerat flertalet säkra länder på vägen dit. En utveckling som pågått under decennier och som tilltagit rejält på senare tid har sålunda lett till en kraftig ökning av den offentliga kostnaden för olika typer av transfereringar.

Sverigedemokraterna håller emellertid hårt på principen att ingen som lagligen vistas i landet ska lämnas utan mat eller tak över huvudet. Vi vill därför se en lösning där den som har uppehållstillstånd i Sverige, men av någon anledning inte arbetar, får ett behovsprövat bistånd av samma modell som det kommunala försörjningsstödet – det stöd som svenska medborgare utan andra möjligheter till inkomst är hänvisade till. Det behovsprövade biståndet ska ges till den som efter noggrann kontroll helt anses sakna tillgångar i form av eget kapital eller andra tillgångar som kan avyttras för att finansiera dennes uppehälle. Vi gör också skillnad i det att svenska medborgare kan och bör åtnjuta ett större ekonomiskt skydd bland annat av praktiska orsaker såsom att man

sedan länge haft hemvist på en viss plats och inte utan problem kan flytta från en viss bostad.

Person	Tillgång till	Villkor
Svensk medborgare	Fullständig tillgång	Inga
EU-medborgare	Fullständig tillgång om erforderliga tillstånd (efter 3 månader)	Ansökt om uppehållsrätt eller uppehållstillstånd efter 3 månader i Sverige
Personer med EU-blåkort (arbetskraftsinvandring)	Fullständig tillgång	Under tiden villkoren för blåkortet upprätthålls
PUT/TUT Vuxna	Försörjningsstöd	Möjlighet att kvalificera sig för inkomstrelaterade transfereringar
Barn	-	-
Asylsökande Vuxna	-	Kost och logi
Barn	-	Kost och logi
Tillståndslösa Vuxna	-	-
Barn	-	-

5.2.2 Inkomstrelaterade transfereringar

Utlänningar utan blåkort som befinner sig i landet och arbetar ska under de senaste två åren ha arbetat motsvarande ett års heltid för att vara berättigade till en sjukpenninggrundande inkomst och därefter bli berättigad till försäkringar kopplade till, och baserade på, tidigare inkomst, t.ex. sjukpenning, föräldrapenning och a-kassa. De har däremot inte rätt till grundnivåerna rörande dessa ersättningar.

5.3 Sjukvård

Tillgången till skattefinansierad hälso- och sjukvård, inklusive tandvård för personer som befinner sig i Sverige, beror på olika regler beroende vilken personkategori man

tillhör. Grundregeln är dock alltid att ingen ska nekas akut vård på grund av bristande betalningsförmåga och att patientsäkerheten aldrig får hotas. Det är den behandlande läkaren, tandläkaren eller annan ansvarig vårdpersonal som får avgöra i det enskilda fallet vilka insatser som bör göras för att inte patientsäkerheten ska hotas.

Sveriges hälsovård bygger på att vi gemensamt finansierar den via skattsedeln. Detta innebär således att vården är dimensionerad för de människor som i första hand bor här. Självfallet hade vi, om vi kunnat, erbjudit alla personer samma typ av vård oavsett deras status. Vi har också den djupaste förståelse för att människor som arbetar inom vårdyrket vill hjälpa alla som kommer för att söka vård. Det är dock vår uppgift att som politiker vara varsamma med de begränsade resurser som svenska folket anförtror oss att fördela.

För svenska medborgare gäller ovillkorligen samma villkor, det vill säga full tillgång till svensk sjukvård där våra nationella lagar och regler tillämpas. Detta gäller även i stor utsträckning för EU-medborgare och personer som har ett arbetstillstånd i form av ett gällande blåkort samt barn till personer som har ett giltigt uppehållstillstånd.

Avseende vuxna med TUT/PUT gäller fri tillgång till akutvård samt vård som inte kan anstå. För att få tillgång till fullständig vård kan man kvalificera sig genom att ha arbetat motsvarande heltid under de senaste två åren, eller genom att teckna en försäkring eller betala själv via lån.

För asylsökande vuxna och barn erbjuds akut vård – resterande vårdinsatser ska finansieras på egen hand genom försäkring eller lån.

Avseende illegala utlänningar gäller enbart tillgång till akut vård, dock med fullt betalningsansvar.

Person	Vårdtillgång	Villkor
Svensk medborgare	Fullständig vård	Inga
EU-medborgare	Fullständig vård om erforderliga tillstånd (efter 3 månader)	Ansökt om uppehålls rätt eller uppehållstillstånd efter 3 månader i Sverige
Personer med EU-blåkort (arbetskraftsinvandring)	Fullständig vård	Under tiden villkoren för blåkortet upprätthålls
PUT/TUT Vuxna	Akut vård och vård som inte kan anstå	Möjligt att få fullständig vård om man kvalificerar sig via arbete, tar lån eller via privat försäkring
Barn	Fullständig vård	Inga
Asylsökande Vuxna	Akut vård	Möjligt få fullständig vård om tar lån eller privat försäkring
Barn	Akut vård	Möjligt få fullständig vård om tar lån eller privat försäkring
Tillståndslösa Vuxna	Akut vård, fullständigt betalningsansvar	Ingen nekas p.g.a. bristande betalningsförmåga vid vårdtillfället
Barn	Akut vård, fullständigt betalningsansvar	Ingen nekas p.g.a. bristande betalningsförmåga vid vårdtillfället

5.4 Utbildning

5.4.1 Kris i skolan kräver nytänkande och handlingskraft

Hur vi lyckas hantera den tilltagande segregationen i samhället beror i hög grad på hur väl skolan fungerar. Grundskola, gymnasium och högre utbildning lotsar unga människor in i samhället och in på arbetsmarknaden. Det finns demokratiska och kulturella aspekter på utbildning som inte ska förbises, men ett fungerande utbildningssystem är också en direkt förutsättning för ett fungerande industri- och kunskapssamhälle.

I en situation där stora grupper i samhället står utanför både arbetsmarknaden och det svenska samhället, ett utanförskap som dessutom tenderar att gå i arv, hamnar skolan alltså i fokus.

Tyvärr är skolans nuvarande utveckling inte uppmuntrande. Svenska elevers resultat försämras drastiskt inom i stort sett varje område som över huvud taget uppmäts. Vi får färre toppstudenter, den genomsnittliga nivån sjunker och antalet elever med mycket bristfälliga kunskaper ökar. Detta framgår av PISA-undersökningar baserade på mätningar från 2012, där Sverige bland OECD:s 34 länder hamnade på 28:e plats i matematik, 27:e plats läsning och 27:e plats i naturvetenskap.

Och detta var alltså innan Sverige gick in i en akut migrationskris som varje år fyller på systemet med tiotusentals elever som inte kan svenska och som inte sällan kommer från socioekonomiskt svaga familjer. Sammanfattningsvis finns stor anledning till oro för det svenska skolsystemet, samtidigt som kommunernas ekonomi sätts under ytterligare stor press.

I denna situation står Sverigedemokraterna för nytänkande och handlingskraft.

Förutom att grundskola och gymnasium behöver reformeras behöver man se över utbildningsinsatserna för till exempel unga vuxna som behöver vidareutbilda sig.

5.4.2 Ny förberedelseskola för nyanlända skolungdomar

Det ligger i sakens natur att nyanlända elever har specifika behov. Det gäller inte minst kunskaper i svenska, som är en förutsättning för att tillgodogöra sig annan utbildning. Nyanlända elever behöver också undervisning om svenska lagar, normer och regler, rättigheter och skyldigheter. Det är uppenbart för samtliga inblandade att dagens inklussningssystem har misslyckats kapitalt. Därför krävs en helt ny strategi på området.

Till att börja med behövs en nationell läroplan för förberedelseklasser – denna bör bygga på de rekommendationer som Skolverket redan utgivit. Fokus ska ligga på det svenska språket och kunskap om det svenska samhället. Skolverket ska bidra till att ta fram lämpligt material och garantera att denna verksamhet fungerar likvärdigt över hela landet och att elever inte överförs till vanliga klasser innan de kan följa undervisningen.

Sverigedemokraterna föreslår ett helt nytt system i statlig regi för att hantera nyanlända skolungdomar. Vi vill inrätta en förberedelseskola som ansvarar för nyanlända skolungdomar. Genom att avskaffa modersmålsundervisning och i stället erbjuda dessa lärare arbete i förberedelseskolan (tillsammans med behöriga lärare) kan tusentals arbetstillfällen skapas. Förberedelseskolan kommer att hysa såväl förberedelseklasser som kompletterande stödundervisning. Denna nya verksamhet kommer att ligga i egna lokaler, avskilt från skolans ordinarie verksamhet.

I den ordinarie undervisningen organiseras svenskundervisningen på tre nivåer där nivån anpassas efter elevernas förutsättningar. Svenska 2 avskaffas.

Nyanlända elever slussas över till ordinarie undervisning enligt följande.

- Innan en elev förs över har man kontakttid i tilltänkt klass för att säkerställa att eleven kan följa med i undervisningen.
- Dessutom utförs, före överflyttning, ett digitalt nationellt prov utformat av Skolverket i svenska, engelska och matematik för den årskurs som ska påbörjas, för att säkerställa att eleven kan följa undervisningen. På så vis erhålls likvärdig standard i alla kommuner i stället för det godtycke som råder i dag. Läraren i den mottagande klassen får på sätt en mer homogen grupp, vilket främjar studiero och undervisningens kvalitet.
- Efter skoldagen förblir förberedelseskolan tillgänglig för de överflyttade elever som känner att de behöver extra stöd med det egna språket som referens. Detta är möjligt eftersom förberedelseskolan alltså har knutit till sig tvåspråkig personal enligt ovan. På så vis kommer överflyttade elever också i kontakt med nyanlända elever och blir en inspirationskälla för dessa.

5.4.3 Karriärtjänster för lärare

Vi saknar i dagsläget 5 000–6 000 behöriga lärare och intresset att söka till landets lärarutbildningar är ljust. Yrket är helt enkelt inte attraktivt på grund av en usel löneutveckling och en på många håll helt oacceptabel arbetsmiljö.

Vår mest genomgripande reform innebär införande av karriärtjänster för lärare, vilket innebär kraftiga lönelöft men också större ansvar för lärare som stannar och utvecklas i yrket.

Vårt förslag, som inspirerats av den framgångsrika Shanghaimodellen, utgår från en karriärsteg med sex nivåer, när man alltså har ”nivå 1” när man är utexaminerad från lärarhögskolan. Varje steg kräver i sig fortbildning, erfarenhet, samt att man är beredd att axla ansvar och stödja sina kollegor. Det innebär att lärare som kommit längre utövar mentorskap gentemot mindre erfarna kollegor.

Varje ny nivå berättigar till ett lönelöft på i storleksordningen 5 000 kr per månad, men då krävs också att man är beredd att ta sig an utmaningar. Det innebär bland annat att de mest ambitiösa lärarna kommer att uppmanas att arbeta med de klasser som mest behöver deras yrkesskicklighet. I dag har utsatta skolor stora problem med hög personalomsättning. Med vårt förslag får elever och lärare i dessa skolor stöd av särskilt kompetenta lärare.

5.4.4 Jourklasser

Skolan är en plats för undervisning. Både lärare och elever har rätt till arbetsro. Elever som inte klarar av den ordinarie undervisningen placeras i jourklasser där de får hjälp av personal med särskild kompetens. Erfarenhet från utlandet visar att denna åtgärd i sig gör att de flesta elever förstår att klassrummet är till för studier. De elever som trots detta behöver särskilda insatser bör alltså få särskilt stöd.

Parallellt med detta vill vi öppna upp för statligt övertagande av dysfunktionella skolor. Där så krävs tillsätter staten en särskilt erfaren skolchef som ges erforderliga befogenheter för att få ordning på hela verksamheten.

5.4.5 Åtgärda akut lärarbrist

Det finns tiotusentals behöriga lärare som arbetar i näringslivet, vissa källor anger spektakulärt höga siffror. Denna grupp utgör en betydande potential när vi ska upprätthålla en fungerande skola de närmsta åren. Det är knappast en nackdel att dessa personer har erfarenheter från arbetslivet utanför skolans värld. Vi vill alltså göra Sveriges skolor till så attraktiva arbetsplatser, vad gäller löneutveckling och arbetsmiljö, att en andel av dessa lärare vill återvända. Förslagen rörande karriärtjänster kan ses som en viktig del av detta.

Bristen på behöriga lärare är särskilt stor i matematik, teknik och naturvetenskapliga ämnen – här är situationen prekär. Det finns emellertid en intressant potential i form av människor med en masterexamen i matematik och tekniska eller naturvetenskapliga ämnen, det vill säga med goda ämneskunskaper. Vi vill, så länge behovet föreligger, inrätta en betald lärarutbildning där naturvetenskapligt meriterade personer erhåller 25 000 kronor i månaden för att under två terminer studera pedagogik och därigenom bli formellt behöriga att undervisa på grundskola och gymnasium.

Vi vill också satsa mer på ”kringpersonal”, till exempel vaktmästare, administratörer och kuratorer, vilket gör att lärare kan fokusera på just undervisning.

5.4.6 Översyn av lärarutbildningar

Sverigedemokraterna anser att landets lärarutbildningar ska underkastas en grundlig översyn. Enligt OECD håller 18 av 28 lärarhögskolor i Sverige inte måttet; på många håll ersätter lärlösa lektioner och gruppredovisningar ordinarie undervisning och riktiga examina. Detta är ett rent slöseri med unga människors tid och ett sabotage av framtida lärares utbildning.

Vi måste ha höga ambitioner vad gäller lärarhögskolornas kvalitet. Vi vill lägga ner de utbildningar som inte klarar rimliga kvalitetskrav och fokusera resurserna dit de gör

mest nytta. En blivande lärare ska bevisa att han eller hon klarar av yrkets teoretiska och praktiska utmaningar och olämpliga kandidater ska sällas bort på ett tidigt stadium, vilket nu genomförs i ett pilotprojekt på Jönköpings lärarhögskola.

Vi måste dessutom ha likvärdiga bedömningar mellan lärarhögskolorna för att säkra undervisningens kvalitet. Det innebär digitaliserad examinering som synkroniseras mellan olika lärosäten.

Vi tror på en orientering mot internationellt beprövad metodik och anser generellt att vi behöver skärpa kraven på högre pedagogisk utbildning. Dessutom måste ett samordnat nationellt system för digitala hjälpmedel i skolundervisningen tas fram och implementeras.

5.4.7 Teknisk gymnasiekompetens behövs

Det är Sverigedemokraternas målsättning att Sverige ska förbli en kunskapsekonomi och ett industriland, vilket i betydande utsträckning faller tillbaka på kompetensförsörjning. I klartext: skola och gymnasium måste utbilda tillräckligt många blivande industriarbetare, ingenjörer och annan kompetent personal.

Enligt en rapport från riksdagens utredningstjänst kan vi de kommande decennierna förvänta oss ett dramatiskt underskott av unga vuxna med industrikompetens på gymnasial nivå. Vi tror att marknaden kommer att styra den kompetens som finns till ”rätt” industri, genom högre utbildning eller genom praktik ute i företagen, men att förse marknaden med gymnasial grundkompetens är en politisk fråga som kräver en långsiktig strategi.

För det första tror vi att våra åtgärder vad gäller till exempel karriärtjänster för lärare kommer att förbättra grundförutsättningarna vad gäller ungas naturvetenskapliga och tekniska kompetens, men det kommer att ta tid innan detta slår igenom. Därför behövs åtgärder som ger resultat i ett kortare perspektiv.

5.4.8 Teknikcollege, teknikbrygga, lärlingsplatser och tekniksprång

För det första finns redan så kallade teknikcollege som en etablerad institution. I korthet är det ett samarbete mellan gymnasieskolor och lokalt näringsliv som anpassar utbildningen till industrins behov. Verksamheten kvalitetsstämplas av en organisation, teknikcollege, som har initierats av Industrirådet, som i sin tur består av fackliga organisationer och arbetsgivarorganisationer. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att teknikcollege kan utvecklas genom statlig finansiering.

Vidare är det så att många ungdomar väljer gymnasieprogram som inte leder till arbete. Genom en så kallad Teknikbrygga vill vi ge dessa ungdomar en andra chans att

bli anställningsbara i industrin, eller vidareutbilda sig inom teknik eller naturvetenskap. Det innebär att man under två terminer stärker sina kunskaper i teoretiska och praktiska ämnen varefter man erbjuds en termins betald praktik hos en lokal industri. De första terminerna bör styras upp i gängse kommunal regi, men staten skjuter till medel för praktikperioden.

Ett annat sätt att möta företagens skriande behov av yrkeskunniga är införandet av lärlingsjobb. Den nya anställningsformen skulle möjliggöra för en arbetsgivare att anställa en ung lärling med en provanställningsperiod om tolv månader i stället för dagens sex där arbetsgivaravgiften är helt avskaffad. Vidare ska lärlingen också kunna anställas till 75 procent av ingångslönen, givetvis i samråd med arbetsmarknadens parter.

Tekniksprånget, slutligen, är en satsning där Sveriges arbetsgivare tillsammans med regeringen samarbetar för att uppmuntra ungdomar att söka tekniska utbildningar. Genom tekniksprånget kan ungdomar som gått ut gymnasiet få fyra månaders betald praktik hos några av Sveriges mest intressanta arbetsgivare. Detta ökar inte i sig antalet med gymnasial industrikompetens, men det förbättrar sannolikt utnyttjandet av den kompetens som finns att tillgå. Också här ser vi att konceptet kan utvecklas genom stärkt finansiering.

5.4.9 Yrkeshögskola

Människor med praktisk utbildning är på många håll en bristvara på arbetsmarknaden. Det är emellertid en marknad som i dag kräver utbildning. Det är alltid den som är mest lämpad som ska stå först i tur till en utbildningsplats eller ett arbete. Med detta sagt noterar vi emellertid att praktiska yrken kan vara en framkomlig väg in på arbetsmarknaden för människor som kommit till Sverige från ett annat land i vuxen ålder och som vid ankomsten saknar relevant akademisk utbildning.

Myndigheten för yrkeshögskolan analyserar arbetsmarknadens behov och avsätter därefter medel till lärosäten som anordnar de av marknaden efterfrågade utbildningarna. Detta matchningsarbete har visat sig vara mycket effektivt och av de elever som genomgått en utvald utbildning har nästan sju av tio haft arbete under året efter examen. Myndigheten har aviserat att den har organisatorisk kapacitet att bygga ut verksamheten, men givet dagens anslagsnivåer saknas resurser till detta. Sverigedemokraterna höjer därför dessa anslag, huvudsakligen på bekostnad av den nuvarande ineffektiva Arbetsförmedlingen.

I dag efterfrågar många arbetsgivare anställda med någon form av eftergymnasial utbildning, men inte nödvändigtvis en femårig universitetsutbildning. Många ungdomar

vill också vidareutbilda sig men ser inte nödvändigtvis universitetsstudier som sitt förstaval. Där är de ett- och tvååriga utbildningarna som erbjuds via yrkeshögskolan goda alternativ. För såväl arbetsgivare som arbetstagare är därmed utökad stöd till Myndigheten för yrkeshögskolan att betrakta som positivt. Det är en satsning för bättre matchning på arbetsmarknaden och för lägre ungdomsarbetslöshet. Vi kommer därför att skapa åtminstone 5 000 nya platser på yrkeshögskolan, men ser gärna ännu fler längre fram i takt med att myndigheten utvecklas.

5.5 Inkludering på arbetsmarknaden

Det finns många aspekter på att känna sig inkluderad i samhället. En viktig sådan aspekt är att ha ett arbete. De ekonomiska aspekterna är uppenbara, emellertid anser vi också att arbete ger individen en känsla av deltagande, att samhället är något vi bygger upp tillsammans och som är värt att värna och vårda.

Vi identifierar åtminstone tre stora problem på den svenska arbetsmarknaden. För det första har vi en växande andel människor som saknar språkkunskaper, relevant utbildning och kontaktnät för att kunna etablera sig på arbetsmarknaden. För det andra har vi en splittring mellan stad och landsbygd, vars arbetsmarknader går i otakt. För det tredje har vi många ungdomar som av olika skäl har svårt att ta steget till egen försörjning.

Vi ser emellertid hur tidigare regeringar ständigt misslyckas på arbetsmarknadspolitikens område. Facit efter så kallade instegsjobb, etableringslotsar, traineejobb och andra kostsamma åtgärder från samhällets sida, både under vänsterregeringar och borgerliga dito, är direkt uselt, vilket genererar snedvridning och misstro på arbetsmarknaden.

Sverigedemokraterna anser att man måste arbeta utifrån ambitionen att skapa ett stabilt samhällsfundament. Det handlar om ett samhälle där människor känner trygghet och samhörighet, där lag och ordning råder, där utbildningssystemet fungerar mycket bättre än i dag, där industrin och övriga näringslivet har rimliga villkor, där stad och land hänger i hop och där skattesystemet ger starka drivkrafter till deltagande på arbetsmarknaden. Det handlar om att erbjuda en attraktiv arbetsmarknad för såväl akademiker och hantverkare, vårdpersonal som servicepersonal. I nuläget finns det ett större segment lågutbildad okvalificerad arbetskraft. Att sänka inkomstskatten för låginkomsttagare är därför i sammanhanget en mycket viktig åtgärd.

Därutöver förordar vi internationellt beprövade åtgärder som lärlingsplatser, yrkeshögskola och riktade utbildningar för att säkra till exempel industrins behov av kompetens. Men det blir från Sverigedemokraternas sida inga motsvarigheter till

instegsjobb eller liknande, helt enkelt eftersom det är slöseri med offentliga medel och lätt ger upphov till en skev arbetsmarknad med tillhörande bidragsfusk.

Vi tror inte på lönesubventioner eller skattelättnader utgående från i vilket land man är född. Vem som får ett visst arbete styrs av erfarenhet och kompetens och långsiktiga behov, vilket arbetsgivaren bäst kan avgöra i de allra flesta fall. Uppenbara fall av diskriminering beivras. Det är redan reglerat i lag, men självklart ska det också vara förbjudet att diskriminera svenskar.

Detta, anser vi, är rätt väg att gå för att i slutändan befrämja inkludering av alla grupper i samhället.

5.5.1 Låga skatter i stället för låga löner

Det pågår en tämligen intensiv debatt rörande de så kallade lägsta lönerna och huruvida dessa ligger på en rimlig nivå i Sverige. I korthet förespråkar allianspartierna – på lite olika sätt – att de lägsta lönerna bör sänkas. Argumentet lyder som så att flera personer, inte minst många nyanlända, som står långt ifrån arbetsmarknaden har en hypotetisk lön som ligger under lägstanivån, och att om lönerna bara sänktes tillräckligt hade dessa individer hamnat i sysselsättning i stället för utanförskap, om än till en lägre lön. Motargumentet från inte minst arbetstagarorganisationerna samt de rödgröna partierna gör i stället gällande att sänkta lägstalöner slår negativt mot samtliga löntagare och att personer riskerar att fastna i en så kallad låglönefälla.

Båda argumenten får anses ha viss bärkraft. Forskningen – åtminstone för svenskt vidkommande – är minst sagt spretig. Å ena sidan finns studier som visar på risken att människor fastnar i låglönefällan, samt att denna risk är betydligt mer påtaglig för kvinnor. Andra studier visar i stället att det är huvudsakligen ungdomar som kommer ifråga för låglönejobb. I takt med att dessa åldras och ackumulerar humankapital och arbetslivserfarenhet, så avancerar de också på löne marknaden och lämnar låglönejobben bakom sig, och så att säga lämnar plats åt nästa ålderskohort. I ett sådant fall, det vill säga, där det förvisso finns en viss andel låglönejobb, men där också lönerörligheten är hyfsat stor, är det svårt att finna argument mot förekomsten av låglönejobb vare sig på kollektiv eller individuell basis. Om det vid varje givet tillfälle finns ett antal individer som har relativt låg lön, men att det vid en komparation *över tid* visar sig att det inte är exakt samma individer, så finns det uppenbart en hög grad av lönerörlighet som kompenserar för den lägre initiala lönen genom högre lön senare i livet (vilket givetvis också får påverkan på pensionen). Om denna lönerörlighet däremot inte är påtaglig, så uppstår tvärtom problem på såväl individuell- som samhällspolitisk nivå.

Det är Sverigedemokraternas mening att borgerligheten generellt har en överdriven tilltro till denna lönerörlighet.

I stället för att sänka lönerna vill vi låta utreda en modell där man tvärtom sänker inkomstskatterna för de lägre arbetsinkomsterna. En utgångspunkt bör vara att ingen betalar inkomstskatt överhuvudtaget på taxerad arbetsinkomst upp till 150 000 kr per år. Vår ambition om att avskaffa skatteflyktan mellan pension och lön står fast.

En sådan reform får åtminstone tre konsekvenser:

- (i) Det blir mer attraktivt att acceptera en anställning till låg lön eller en deltidsanställning i förhållande till exempelvis försörjningsstöd, a-kassa eller motsvarande, eftersom man blir helt befriad av inkomstbeskattning (ökad arbetskraftsutbud).
- (ii) Det blir billigare för företaget att anställa, eftersom löntagaren är intresserad av sin nettolön snarare än sin bruttolön (ökad arbetskraftsefterfrågan).
- (iii) Det blir en kraftig förbättring av den lägsta inkomstdecilens levnadsstandard, enligt riksdagens utredningstjänst motsvarande hela 14,6 procent (ökad konsumtion).

Samtliga dessa parametrar borgar var för sig och tillsammans för en kraftig uppgång i sysselsättningen. Det gör även det betydligt mer attraktivt att gå från en svart till en vit anställning.

En dylik skattereform skulle dock fordra en finansiering på omkring hela 180 miljarder kronor. Sverigedemokraterna vill därför låta utreda en finansieringslösning med exempelvis följande parametrar:

- (i) Nuvarande jobbskatteavdrag (JSA) reformeras till att bli ett genuint avdrag i stället för i dag som en skattereduktion (namnet till trots).
- (ii) Se över momssatserna.
- (iii) Ränteavdraget minskas eller slopas i försvarbar takt.
- (iv) Arbetsmarknadspolitiska reformer som visat sig ineffektiva slopas.

Sverigedemokraterna föreslår således att en parlamentarisk kommitté tillsätts för att utreda frågan. Kommittédirektiven bör inriktas på att dels utreda de sysselsättningspolitiska konsekvenserna, dels involvera arbetsmarknadens parter och vara lyhörd inför deras syn på ett dylikt skatteverktyg, dels i detalj utreda de fördelningspolitiska aspekterna avseende såväl inkomstgrupper som andra grupper som kan antas bli negativt berörda (pensionärer, studenter, ensamstående småbarnsföräldrar

kan nämnas som exempel), samt föreslå eventuella kompensationer för det fall att någon grupp med svagare köpkraft blir särskilt ekonomiskt lidande.

Det finns dels ett grundläggande nationalekonomiskt resonemang kring en dylik reform, dels en rättviseaspekt. Att ta ut skatt från en individ med så pass låg inkomst gör att det är högst osannolikt att individen ifråga inte kommer vara beroende av andra typer av transfereringar från det offentliga är – för att uttrycka det milt – helt ologiskt.

5.5.2 Underlätta för småföretag

Växande småföretag står för en mycket hög andel av alla nya arbeten som skapas i Sverige. Sverigedemokraterna har en mycket offensiv strategi för att underlätta för småföretag att expandera, helt enkelt genom att minska deras kostnader.

Den så kallade allmänna löneavgiften utgör ca en tredjedel av de totala arbetsgivaravgifterna (31,42 procent) och är en extra skattekostnad på arbete som är mycket kännbar för småföretag.

Sverigedemokraterna vill helt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga företag med upp till nio anställda. Samtliga företag med en lönesumma motsvarande nio tjänster med genomsnittlig lön per löntagare, undantas från den allmänna löneavgiften. Det innebär att totalt 300 000 småföretag helt undantas från allmän löneavgift, vilket ger ekonomiskt utrymme att nyanställa.

Företag med en högre total lönesumma betalar allmän löneavgift enbart på de delar som överstiger takbeloppet. På så vis undviker man de tröskeleffekter som annars kan uppstå när företag växer från mikro- till småföretag och vidare till medelstora företag.

Sverigedemokraterna vill dessutom reformera sjuklöneansvaret så att småföretagens börda ytterligare minskas. Varje företag får göra avdrag för sina sjuklönekostnader motsvarande sjuklönekostnaden för en genomsnittlig anställd, upp till ett maxtak på nio anställda. Vid fler än nio anställda ersätts företaget enbart upp till maxtaket och vid färre ersätts man upp till det antal anställda man de facto har. Reformen minskar sjuklönekostnaderna för företagarna med totalt 2,85 miljarder kronor, varav merparten, 1,76 miljarder, går till företag med färre än tio anställda.

5.5.3 Sverige – ett industriland

Samtidigt som småföretagande är viktigt bör man framhålla att det är industrin som är själva motorn i den svenska ekonomin. Den svenska industrin sysselsätter i dag direkt 650 000 individer och ytterligare 350 000 individer inom den industrirelaterade

tjänstesektorn. Siffran stiger om man räknar med de verksamheter som indirekt uppstår kring industrier och därtill genererar industrin exportintäkter och skatteintäkter för samhället. Antalet anställda i industrin har dessutom varit relativt stabilt över tid, trots att det både från höger- och vänsterhåll har uttryckts tvivel om industrins betydelse.

Sverigedemokraternas analys är dock klar. Sverige behöver bevara och utveckla sin industri och vi behöver ge industrin förutsättningar för detta. Det är viktigt att framhålla att man från politiskt håll inte i detalj bestämmer vilken typ av industrier som blir framtidens vinnare. I slutändan styr marknaden, och olönsamma verksamheter ska inte hållas under armarna med offentliga medel. När detta är sagt tror vi att det finns en tendens att negligera betydelsen av våra traditionella förädlingsindustrier knutna till skog, gruvor och verkstadsindustri. Det tror vi är fel, eftersom dessa högteknologiska industrier har visat sig mycket konkurrenskraftiga och väldigt viktiga för Sveriges ekonomiska utveckling.

5.5.4 Energi för Sverige

Hela den svenska basindustrin är beroende av stabila elpriser för att bibehålla sin konkurrenskraft gentemot omvärlden. Kärnkraften utgör tillsammans med vattenkraften basen i det svenska energisystemet. Vattenkraften är en viktig del av Sveriges energimix, i synnerhet i norra delen av landet. I södra Sverige ser vi emellertid inget realistiskt alternativ till en annan baskraft än kärnkraft, varken ur ekonomisk synvinkel eller vad beträffar behovet av säker tillförsel av el. Det är viktigt att förstå att väderberoende energislag som solkraft och vindkraft hela tiden måste ha backup i form av icke väderberoende baskraft. I realiteten innebär det vattenkraft, kärnkraft eller någon form av förbränning.

Kärnkraften står i dag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer alltså inom överskådlig framtid fortsätta att utgöra en grundpelare för svensk energiförsörjning. De energialternativ som regeringen föreslår kan omöjligen ersätta kärnkraften som energikälla.

Det är Sverigedemokraternas uppfattning är att det behövs samarbete kring energifrågorna som borgar för en bred parlamentarisk majoritet, vilken kan bestå under betydligt längre tid än enstaka mandatperioder. Detta är något som är av stor vikt för Sveriges industri som såväl industrination som för vårt näringsliv i stort.

5.5.5 Sverige äger

Sverigedemokraterna vill föra en politik som gynnar både stora och små företag. Eftersom mycket tyder på att framtidens nya arbeten skapas i mindre företag krävs

emellertid nytänkande vad gäller ägande. Ägande av företag ska inte vara förbehållet en elit – dessutom är privata tillgångar ett viktigt instrument för ekonomisk utveckling.

Sverigedemokraterna vill öka ambitionerna för det redan befintliga investeraravdraget för privatpersoners möjligheter att investera främst i mindre bolag. Detta avdrag, som infördes 2013, har inte nått sin fulla potential. Genom informationsåtgärder samt genom mer lukrativa villkor är det vår ambition att öka den privata investeringsviljan i mindre bolag.

En betydande del av svenskarnas förmögenhet är uppbunden i offentliga och privata fonder inom främst pensionssystemen. För företagandet i Sverige utgör detta ett hinder då det finns ett samband mellan den privata förmögenhetsbildningen och volymen av egenföretagande. I en rapport från Svenskt Näringsliv framkommer även att nästan 70 procent av finansieringen vid företagsstarter och expansion av nya företag utgörs av eget kapital.

Sverigedemokraterna vill därför genom ekonomiska incitament stimulera till ökat ägande av svenska företag samt ökade investeringar i nystartade och befintliga mindre bolag.

5.5.6 En arbetsmarknad för hela landet

Det finns olika definitioner av landsbygd. Enligt myndigheten Tillväxtanalys definition så bor ungefär en fjärdedel av Sveriges befolkning – eller strax över 2,3 miljoner människor – i någon av de 158 kommuner som kan klassificeras som landsbygdskommuner. Inom begreppet landsbygd ryms det en mångfald av olika ekonomiska, miljömässiga och sociala förutsättningar och förhållanden. Det som förenar landsbygdskommuner är att de i större utsträckning än städer är präglade av naturen, det brukade landskapet och de glesa strukturerna. Men det finns också en stor variation och många olika särdrag som utmärker de olika landsbygderna. Därmed bör vi tala om Sveriges landsbygder i stället för endast landsbygd.

I vilket fall ser Sverigedemokraterna med viss förvåning på hur storstadsfixerade övriga partier är. Vi vill föra en politik för hela landet, som gynnar människor oavsett var de bor. Vi uppfattar att man i många delar av Sverige upplever sig som åsidosatt och oviktig för rikspolitiken. Detta vill vi ändra på – Sverigedemokraterna är hela Sveriges parti. Detta perspektiv är mycket relevant för vår strävan efter ett Sverige som håller i hop och där människor upplever sig delaktiga i samhällsutvecklingen.

I dag upplever många ungdomar att de tvingas flytta från landsbygden för att få arbete, vilket leder in i en negativ demografisk spiral. Sverigedemokraterna står för en

landsbygdsvänlig politik som främjar de gröna näringarna och småföretagsamhet generellt.

Detta kräver alltså att man möjliggör för näringsverksamhet på landsbygden, där näringslivet på landsbygden ges ekonomiska förutsättningar för att investera och anställa. Det kan också vara aktuellt med utbildningsinsatser så att företag på landsbygden faktiskt kan anställa kompetent personal när de vill expandera sin verksamhet.

5.6 Värnplikt och medborgarplikt

Att vara medborgare i ett land ger utökade rättigheter men också utökade skyldigheter. Det förväntas av dig att du både gör din plikt och att du kräver din rätt. Detta samhällskontrakt uttrycker sig inte minst genom plikten att försvara sitt land och hjälpa sina landsmän i tider av kris.

5.6.1 Värnplikt

I egenskap av ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn har Sverigedemokraterna alltid varit ett försvarsvänligt parti. Försiktighetsprincipen i kombination med en strävan att säkra Sveriges suveränitet gör detta till ett självklart val. En direkt följd av detta är att partiet ställde sig emot den aktiva värnpliktens avskaffande när det begav sig och därefter konsekvent har förespråkat dess återinförande.

Syftet med en återinförd värnplikt är i första hand att ge Försvarsmakten den personalförsörjning som behövs för att kunna lösa sin yttersta uppgift: att värna rikets territoriella integritet. Dess utformning bidrar dock till en stark folklig förankring i det att den obligatoriska mönstringen säkerställer kontakt med Försvarsmakten och öppnar dörrar som den enskilde eventuellt aldrig tänkt på utan kallelse. Därtill finns goda effekter för arbetsmarknaden som helhet. Dels innebär en aktiv värnplikt att tusentals ungdomar årligen sysselsätts, vilket givetvis bidrar till att stävja den väldigt höga ungdomsarbetslösheten. Dels ger militär tjänstgöring tillfälle för egenskaper som ansvar, mognad och social kompetens att utvecklas, vilket ökar de ungas anställningsbarhet och därmed har verkan även på lång sikt. Faktum är att när över 8 000 företagsledare tillfrågades om varför yngre människor har svårare att få jobb än äldre lyftes negativ inställning, oförmåga att passa tider samt ren ovilja till arbete fram. Denna attitydförändring mellan olika generationer sammanfaller i stort med först nedmonterad och därefter avskaffad värnplikt.

Selektiv värnplikt är dessutom en ypperlig arena för att motverka segregation, då personer med olika bakgrund och socioekonomisk status får mötas och tvingas samarbeta för att lösa svåra uppgifter under tuffa förhållanden. Dessa uppgifter är också av sådan karaktär att de enskildas bakgrund helt saknar betydelse – det är den egna attityden och insatsen som räknas. De band som formas av att i grupp ställas inför gemensamma prövningar, ansvara för varandras liv och säkerhet samt helt enkelt varaktigt leva tätt inpå varandra bidrar givetvis på ett större plan till att överbrygga samhällsklyftor och stärka känslan av nationell samhörighet. Var och en som fullgjort värnplikten har visat sig duglig och villig att ställa upp för sitt land och sina medborgare om så skulle krävas.

5.6.2 Medborgarplikt

Sverigedemokraterna ser således långt fler fördelar med en selektiv värnplikt än den rent praktiska personalförsörjningen inom Försvarsmakten. Samtidigt konstaterar partiet att just militär tjänstgöring varken är lämplig, önskvärd eller optimal för samtliga medborgare. Därför föreslår vi inte bara ett återinförande av värnplikten, utan också en utveckling av densamma till en bred och heltäckande medborgarplikt. Kallelse och prövning inför denna ska ske i samband med antingen att en minderårig svensk medborgare uppnår myndighetsålder, eller att en myndig person förvärvar svenskt medborgarskap.

Utöver de vapenfria tjänster som funnits sedan tidigare, men som fortfarande haft tydlig inriktning på att understödja militära insatser vid krig, ser vi både behovet av och möjligheten att utbilda för krisinsatser av civil karaktär. Det kan handla om beredskap för att hantera naturkatastrofer eller större olyckor lika gärna som att organisera, stödja och skydda såväl civila som viktiga samhällsfunktioner i krigstider.

I dag testas samhällets larmfunktioner regelbundet, men ingen större kunskap finns om vad och hur den enskilde ska agera när larmet går. Samtidigt är det väl känt att utbredd panik ofta är en av de största farorna i skarpt läge. Genom att säkerställa alla vuxna medborgares personliga beredskap för olika former av krissituationer kan denna faktor minskas avsevärt. Dels genom att färre drabbas av panik, dels genom att fler kan bidra till att lugna de som drabbats och fullfölja viktiga uppgifter.

Även utanför direkt akuta kriser och katastrofer finns det många former av värdefulla samhällsinsatser som skulle kunna omfattas av en civil medborgarplikt. Att vårda det offentliga rummet eller komplettera vårdens omsorg om äldre och sjuka med stärkt social omsorg är två sådana exempel

Liksom värnplikten skulle således även medborgarplikten medföra såväl personlig utveckling och värdefull utbildning för den enskilde som höjd säkerhet och stärkt samhörighet för landet i stort. Just denna sista del kan inte nog betonas, då medborgarplikten genom sin utformning skulle nå alla samhällets myndiga medborgare. Därmed blir också medborgarplikt ännu en viktig nyckel i arbetet med att höja medborgarskapets status och bygga upp en stark samhällsgemenskap. Samhällskontraktet mellan medborgare och stat stärks på ett konkret sätt i och med än tydligare band mellan rättigheter och skyldigheter gentemot varandra.

Kort sagt, införandet av en medborgarplikt som kompletterar värnplikten skulle medföra att varje myndig medborgare kommer att ha gjort viktiga insatser för samhället, knutit starka band mellan sig själv och andra medborgare under sin plikttjänstgöring samt ha fått insikt i grundläggande samhällsfunktioner. Folkförankringen av olika myndigheter skulle stärkas såväl i avseendet att medborgarna får ta del av och insyn i deras viktiga arbete som i avseendet att medborgarna själva får bidra till deras funktion och därmed utveckling. Beredskapen för olika former av krissituationer byggs upp både direkt, genom ökat antal personer redo att rycka in och hantera situationen, och indirekt, genom ökad tillit till fungerande system och minskade inslag av negativa, panikrelaterade följd effekter. Medborgarskapet stärks, samhället stärks, Sverige byggs både upp och samman.

5.7 Hela Sverige – kulturpalett för sammanhållning

5.7.1 Inledning

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. På det fundamentet vilar också vår syn på kultur och kulturpolitik. För oss spelar kulturen en central roll för sammanhållning och hållbar utveckling för nationen. Kulturen är en byggsten och en bärande balk för hur stabilt vi lyckas upprätthålla tillit och välfärd, mellan människor och till myndigheter.

Kultur är kittet som binder samman det svenska majoritetssamhället och väver in invandrare i vår kollektiva gemenskap och det kollektiva minnet. Kultur är odling som får oss att växa som människor och som behöver gro i storstad och landsbygd för att bilda gemensamma referenspunkter och låta hela Sverige leva – stad och land hand i hand. Kultur är trygghet och tradition, levande odling och ambition. Sociala koder som förenar och särskiljer. Seder och bruk som tecknar en bild av vilka vi är. Landskap, artefakter och miljöer som gemensamt bildar det kollektiva minnet av vårt förflutna.

Sammantaget förmedlar alltsammans bilden av Sverige och svenskheten – från äldre generationer till nu levande i förvaltande för morgondagens medborgare.

Begreppen medborgare och medborgarskap är centrala här. Vi har sedan länge talat om vikten av att uppvärdera medborgarskapet, kräva mer av den som söker det för att det ska vara ett erkännande av vilja och prestation att uppgå i den svenska nationen. I den här budgeten utvecklar vi synen på medborgarskap och vad som kan ingå i de medborgarskapstester vi vill införa, särskilt i betydelsen kulturell förståelse. Medborgarskapet är nämligen mer än bara arbete och ett dokument. Medborgarskapet i vårt land är inte heller en självklar rättighet, utan ett privilegium. En handling som erkänner längtan och prestation, kräver plikt, men ger rättigheter och möjligheter. Öppet för den som söker och uppnår det, oavsett bakgrund, men förbehållet den som gjort sin plikt och krävt sin rätt. Ett erkännande om att man blivit en del av den svenska nationen, kulturellt och territoriellt. Ett kontrakt över att man tagit seden dit man kommit och knutit sin lojalitet till landet. Vårt mål är hela Sverige. Sverige behöver samlas och hela Sverige ska leva. För Sverigedemokraterna har kulturen en central plats i livet, politiken och samhällsbygget. Kulturen ska vara livskraftig och till för alla. Ledord i vår politik på området är tillgänglighet och folkhälsa. Vi ser kultur som en viktig beståndsdel genom livets alla skeden, men gör också riktade satsningar för att särskilt tillgängliggöra kulturen för barn, gamla och funktionsnedsatta. Bärande delar av vår kulturpolitik utgår från att stärka sammanhållningen mellan gammal och ung, storstadsbo och landsortsbo, invandrare och svensk. Bevarande och vård av kulturmiljöer i Sveriges avlånga land och förståelse för det kollektiva minne som efterlämnats oss att förvalta, är andra centrala element.

5.7.2 Medborgarskapstest med kulturell förståelse för lyckad integration

Synen på, och kraven för, medborgarskap skiljer sig åt mellan olika länder. Vanligt är krav kring vistelsetid i staten, ett hederligt levnadssätt och naturligtvis att personen i fråga inte utgör ett hot mot nationens säkerhet. Så långt är de flesta överens. Samtidigt har det i vårt land alltmer kommit att urvattnas och handla mer om ett dokument än ett erkännande baserat på strävan att bli svensk. Vi menar att medborgarskapet bör uppvärderas och få den status det faktiskt förtjänar. Genom att kräva mer för att dela ut det, blir belöningen och känslan för medborgarskapet desto större när den nya medborgaren väl får det i sin hand. I flera av de europeiska länderna krävs någon form av prov för att få ansöka om medborgarskap. Det är för oss en självklarhet att man som medborgare ska ha förståelse för svenska lagar och regler och allmän samhällsorientering. Samtidigt är människan en kulturell varelse och vårt land byggt på

en gemensam majoritetskultur. Därför anser vi det vara centralt att medborgarskapet också baseras på förståelse för den kulturella kontexten och att det är dags att det byggs in i processen för att få medborgarskap. Kunskap i det svenska språket är A och O för att överhuvudtaget kunna kommunicera och förstå sina medmänniskor, och ett språkstest är centralt. Där finns, vad gäller utformning, inspiration att hämta från vårt nordiska grannland Danmark.

Samtidigt menar vi att en djupare förståelse för nationen också behövs. Förståelse för Sveriges historia, kultur och seder och bruk är angeläget för att bli en del av nationen. Lika viktigt är förståelse för sociala koder, normer och värderingar. Det här är helt centralt för att kunna accepteras, bli delaktig och upptas i den kollektiva gemenskapen. Något vi den senaste tiden sett i synen på jämställdhet och moral och etik. Ansöker man om medborgarskap ska man i processen teckna en lojalitetsförklaring med sitt nya land. Man måste kunna påvisa en kulturell förståelse för att nationen ska fungera och medborgarskapet betyda något – på riktigt!

Den kulturella förståelsen för Sverige i ett medborgarskapstest kan utformas på olika sätt och inspiration kan hämtas från när och fjärran. Ambitionen är att den som ansöker om medborgarskap i sitt nya hemland ska prövas i sin kunskap, förståelse och lojalitet, innan en ansökan kan bli beviljad. Det är en rimlig utgångspunkt, en möjlighet för att svetsa samman nationen och också ett sätt att uppvärdera medborgarskapet. Flera europeiska länder tillämpar i dag kunskapsprov, däribland Storbritannien där man ställer krav på kunskap i gällande lagar, värderingar och kultur. Dessutom förväntas man sätta sig in i hur man kan bli delaktig i samhällslivet. I Lettland förväntas man känna till principerna i landets grundlag, men också nationalsångens text samt underteckna en lojalitetsförklaring till landet. Även Australien har ett medborgarskapstest värt att inspireras av, där ställer man, utöver ovanstående, också krav på att den sökande har kunskaper om skyldigheter och förmåner som följer med medborgarskapet. Ett sätt att i ett tidigt stadium förbereda den nya medborgaren på plikt och rätt. Ett sätt att ta och ge ansvar. Den här typen av byggstenar och sätt att se på medborgarskapet tror vi i en för Sverige anpassad modell vore bra för vårt land, medborgaren och medborgarskapets värde och erkännande.

Formerna för medborgarskapsprov utifrån ovan nämnda delar, och modeller och eventuella undantag för till exempel funktionsnedsatta, äldre och andra personer med synnerligen särskilda omständigheter, anser vi ska utredas och denna typ av prov införas. Hur sedan proven ska formuleras och anordnas, hur stort antalet rätta svar för godkännande ska vara och hur informationstillfällena och läroprocessen ska se ut inför dessa

medborgarskapstest, är något en utredning får se över utifrån ovan samlade utgångspunkt. Vi menar också att det bör införas någon form av lojalitetsförklaring som slutsteg i ansökningsprocessen om medborgarskap. En obligatorisk förklaring som ska bekräftas för att medborgarskapet ska kunna godkännas. För en svensk implementering finns inspiration att hämta vid en omvärldsanalys. Hur en lojalitetsförklaring i Sverige ska formuleras och implementeras i samband med medborgarskapsцерemonier är i likhet med ovanstående något en utredning får redovisa.

5.7.3 Ett starkt majoritetssamhälle grund för gemenskap och delaktighet

Nationell kulturkanon

Framtidens vuxna och kollektiv sammanhållning formas i skolan och kunskap lägger grunden för kulturell förståelse. För att hela Sveriges folk ska ha förståelse och insikt om Sveriges kulturella arv och identitet förordar Sverigedemokraterna införandet av en nationell kulturkanon i landets skolor. En förteckning av landets viktigaste kulturella verk med särskild betydelse i den svenska historien och bilden av Sverige. De svenska pärlorna av musikaliska verk, litteratur, film, konst, teater och andra kulturformer väljs ut av en bred kommitté bestående av en så bred demokratisk förankring som möjligt. Exempelvis kan berörda myndigheter, medborgare, professionen, politiker och civilsamhället och andra berörda aktörer ingå. I vårt förslag skulle denna kanon sammanställas under utförande av Statens kulturråd och därifrån sedan samordnas med utbildningsväsendet. Förteckningen förmedlas i skolundervisningen och bildar en gemensam referensbas mellan invandrare och svenskar, unga och gamla och bygger nationell gemenskap och stabilitet.

Trossamfund och etniska föreningar

Sverige vilar på en tusenårig kristen grund och Svenska kyrkan har som folkkyrka och trossamfund ännu en majoritet av Sveriges invånare som medlemmar. Samtidigt finns många andra trossamfund, kristna och andra, sedan längre eller kortare tid etablerade över landet och samlar många medlemmar.

Sverigedemokraterna ser i grunden positivt på trossamfundens roll och engagemang i det civila samhället och anser det vara motiverat att understödja dem. Samtidigt är en viktig faktor för att det allmänna stödet för offentliga bidrag till det civila samhället ska kunna upprätthållas, att detta stöd fördelas på ett ansvarsfullt sätt.

Tyvär har det visat sig gång på gång de senaste åren att våldsbejakande föreningar och organisationer, som uppmanar till lagbrott och som inte ställer sig bakom demokratiska grundprinciper, såsom stödet för yttrandefrihet och mötesfrihet, män och

kvinnors lika värde, trots detta har kunnat erhålla skattefinansierat stöd, vilket naturligtvis är oacceptabelt. Vi menar att det är uppenbart att såväl regelverket som tillsynen måste skärpas så att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer inte ska kunna erhålla skattefinansierat stöd. Organisationer som fjärrar sig och sina medlemmar ifrån, snarare än närmar sig, majoritetssamhället genom att inte leva upp till kraven om demokrati och jämställdhet på ett tillfredsställande sätt bör inte finansieras med gemensamma resurser. Det gäller såväl trossamfund som organisationer bildade på etnisk grund.

Regeringen har tillsatt en nationell samordnare mot våldsbejakande extremism och även aviserat ett antiterrorismpaket. Det är något vi välkomnar, men vi vill särskilt understryka behovet av att man på allvar ser över vilka organisationer som får skattefinansierat stöd, samt hur regelverk och kontroller kan skärpas, jämte fördelning av ökade resurser och bättre metoder för polisen och Nämnden för statligt stöd till trossamfunden (SST) att kunna samverka och implementera detta arbete.

5.7.4 Öppna museer i både stad och land

Sveriges samlade kulturarv är hela nationens gemensamma arv, glädje och ansvar. Landets historia har lämnat spår i form av kulturmiljöer, artefakter och berättelser över hela Sverige, från norr till söder. Därför är tillgången till vår historia viktig såväl på landsbygden som i storstaden, och i alla de små och medelstora orterna däremellan. Av den anledningen ser vi regeringens fria entréreform till statliga museer som i grunden vällovlig, men alltför snäv och storstadsorienterad.

Vi kan konstatera att det finns både för- och nackdelar med reformen. Det har visat sig att besöksstatistiken kan utvecklas positivt vid införandet av fri entré, vilket är bra ur tillgänglighetssynpunkt. Samtidigt tror vi inte att enbart fri entré är den enda, eller alltid lämpligaste, vägen för att tillgängliggöra museernas utställningar och samlingar. Av den anledningen har Sverigedemokraterna presenterat ett eget förslag där vi i stället för enbart fri entré till statliga museer i storstäderna anslår medel för en fond vi kallar *Öppna museer*. En satsning som riktar sig till hela landet, både till statliga och regionala museer och stiftelser.

Fonden ska kunna användas för att delsubventionera införandet av fri entré, digitalisera eller synliggöra samlingar, utveckla kulturarvspedagogik eller för att marknadsföra och utveckla verksamheten. Kriterierna för att få beviljat stöd ska vara att tillgängliggöra museet och dess samlingar på olika sätt och för nya grupper. Museerna känner bäst sin verksamhet och för en del upplevs entréavgifter som ett stort hinder, för andra brist på resurser för att tillgängliggöra samlingarna på fler och nya sätt. I det här

förslaget involveras museerna själva i arbetet med att tillgängliggöra våra kulturskatter och även stiftelser såsom Nordiska museet, och Åjtte (Svenskt Fjäll- och Samemuseum) samt läns museerna får möjlighet att äska medel ur fonden. I linje med att stärka tillgången till kultur i fler delar av landet anslår vi också ökade medel till Riksteatern, Riksutställningar och Institutet för språk- och folkminnen.

5.7.5 Möten, minnen och berättelser mellan äldre och framtidens förvaltare

Institutet för språk och folkminnen

Institutet för språk och folkminnen bedriver ett viktigt arbete genom att vårda, samla in och visa språk och folkminnen. Man är en brygga mellan generationers berättelser, minnen och dialekter och fyller en viktig funktion för det kollektiva minnet om svunna tider. Sverigedemokraterna budgeterar för att bland annat höja ambitionsnivån vad gäller arbetet med Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet och vad gäller bevarandet och levandegörandet av de estlandssvenska och finlandssvenska minoriteternas kulturarv. Dessutom har vi anslagit medel för att man ska kunna finnas i hela landet och åter stärka institutets arbete och närvaro i Umeå och de norra regionerna – särskilt för att bevara och levandegöra de samiska och tornedalsfinska kulturarven.

Nämnden för hemslöjdsfrågor

Hemslöjden samlar hantverksintresserade med skaparglädje, vittnar om traderad kunskap om material och råvaror i vår omgivning och möjliggör kunskapsöverföring, då yngre har en möjlighet att lära sig tekniker och hantverk på utdöende. Ett ökat intresse för hemslöjden gläder oss. För att stimulera hemslöjden skjuter vi till resurser. Detta med särskilt fokus på barn och unga, för att intensivt arbeta med att skapa intresse kring, och sprida kunskap om, äldre hantverksmetoder och den traditionella svenska folkkonsten. Möjligheterna att stimulera möten över generationsgränserna är i sammanhanget viktiga att stimulera.

5.7.6 Tryggande omvård av historiska miljöer svetsar samman dåtid, samtid och framtid

ROT och fond – för bevarandet av svenskt kulturarv

Det är inte bara sammanhållningen mellan nu levande svenskar, stad och land, minnen och framtid som behöver stärkas, också den historiska länken mellan det som tidigare generationer lämnat efter sig i form av miljöer och artefakter och som vi har ett ansvar att förvalta för morgondagens medborgare, är viktigt att trygga och vårda. Som steg på vägen i strävan efter att trygga det svenska kulturarvet, det kollektiva minnet och den nationella och lokala identiteten runt om i landet förordar vi en kraftig utökning av

stödet till bevarandet, underhållet och levandegörandet av det traditionella, folkära kulturarvet. Med inspiration från bland annat Norge vill vi därför inrätta en särskild fond dit privatpersoner, organisationer, föreningar och i särskilda fall även kommuner ska kunna vända sig för att äska medel till verksamheter som bevarar och levandegör kulturarvet. Utöver att bidra med rena ekonomiska medel skulle en särskild kulturarvsfond också skicka en tydlig signal om att staten värdesätter den svenska nationens historia och kulturarv. Vi stärker i vår budget även medlen för att bevara, vårda, levandegöra och sprida kunskap om fornlämningar, kulturlandskap och bebyggelse, bland annat genom ett ROT-avdrag öronmärkt för kulturhistoriska bebyggelsemiljöer. Vad gäller kulturmiljön anslår vi också generellt ökade medel till kulturmiljövården och riktade medel till Riksantikvarieämbetet för ett fortsatt och intensifierat arbete med att i olika former verka för att kartlägga, förebygga och begränsa skadorna på kulturlämningar i den svenska skogen.

5.7.7 Särskilda satsningar för kulturell tillgänglighet

Funktionsnedsattas villkor

Sverigedemokraterna stöder sedan tidigare åtgärderna att anpassa icke-statliga kulturlokaler så att de blir åtkomliga för funktionsnedsatta och anslår även extra medel för detta. Då vi är av uppfattningen att alla individer själva vet bäst vilken kulturell utövning de själva föredrar tillskjuter vi även medel till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor så att organisationer som företräder funktionsnedsatta ungdomar ska kunna äska medel för kulturella verksamheter som de själva väljer. Medlen ska kunna täcka allt från lan-spel till utomhusaktiviteter av eget val.

Äldres delaktighet i kulturlivet

Vi ser kultur som en viktig beståndsdel genom livets alla skeden och gör riktade satsningar för att särskilt tillgängliggöra kulturen för de som kan ha svårare att nå den, såsom barn, gamla och funktionsnedsatta. Kulturell stimulans på äldre dagar kan verka både i rehabiliterande och folkhälsofrämjande syfte. För att sätta frågan i ett nordiskt sammanhang så har Norge sedan tidigare ett riktat nationellt stöd, *Kulturelle spaserstokken*, vilket fördelar bidrag till kulturverksamhet inom äldreområdet. Målen med denna satsning är att sörja för högkvalitativ konst- och kulturförmedling till äldre, ge förutsättningar för ett utökat samarbete mellan kulturen och vård- och omsorgssektorn, samt säkerställa att ett brett kulturutbud finns tillgängligt för äldre i deras vardag. Vi anser att en liknande verksamhet bör finnas på såväl nationell som

regional nivå i Sverige. Äldre som yngre ska vara inkluderade i kulturlivet. Kultur är livskvalitet.

5.7.8 Tvärsäkert – kulturens tvärsektoriella roll utanför den traditionella kulturektorn

Kultur i vården

Kultur har i dag en potential och roll inom fler samhällsområden än de traditionellt kulturpolitiska, och jämte kulturens inneboende egenvärde kan dess former i samspel med andra verksamheter skapa goda instrumentella värden. Forskning visar till exempel att kulturkonsumtion och kulturellt utövande har stor inverkan på människors välmående och hälsa, och inte minst betydelse för rehabilitering av vissa sjukdomar. Kultur har en viktig roll att spela både i det förebyggande folkhälsoarbetet och inom ramen för sjukvård och omsorg. Sverigedemokraterna har sedan tidigare drivit linjen att landstingen bör bejaka kulturens hälsofrämjande egenskaper genom att premiera fortsatt forskning och utveckling på området och genom konkreta verksamheter i stil med *Kultur på recept*. För att främja utvecklingen och arbetet kring detta har vi också budgeterat för ett stimulansbidrag till landstingen.

Kulturmiljöhänsyn i samhällsbyggnaden

Ett annat område där kultur och kulturmiljö spelar roll, är inom samhälls- och stadsbyggnad. Metoder som *cultural planning* existerar, men alltför ofta saknas det kulturella perspektivet i samhällsbyggnadsprocesser och kommunerna saknar inte sällan kulturmiljö- eller antikvarisk kompetens. Samtidigt varnar aktörer för att betydande kulturmiljöer rivs över landet och att kommunalt förtroendevalda inte alltid inser värdet av det som kan gå förlorat, vilket vi ser som mycket oroväckande. Kommunerna har en central roll och ett stort ansvar att inom ramen för plan- och bygglagen och samhällsbyggnaden i stort värna, vårda och inkludera kulturhistoriska byggnader och kulturmiljöer i stads- och samhällsplanering. Vi har aviserat att det kan bli nödvändigt att se över såväl kompetensutveckling och stöd till kommunerna, som lagstiftning. Landets kulturhistoriska miljöer är ett värdefullt arv och ska ses som en resurs och inte som ett hinder i samhällets utveckling. Sverigedemokraterna tar de här frågorna på allvar och kommer att se över hur möjligheten att värna, vårda och visa hur dessa miljöer kan förstärkas. Som ett första steg på vägen förordar vi ett stimulansbidrag till Sveriges kommuner i syfte att kommuner där det saknas, alternativt finns behov av, förstärkning kan tillsätta kulturmiljökompetens. Stat och kommun har ett ansvar som byggnadsvårdare i samhällsbygget och dess historiska spår och fundament.

Jimmie Åkesson (SD)

Oscar Sjöstedt (SD)

Richard Jomshof (SD)

Paula Bieler (SD)

Linus Bylund (SD)

Dennis Dioukarev (SD)

Aron Emilsson (SD)

Mikael Eskilandersson (SD)

Runar Filper (SD)

Josef Fransson (SD)

Anna Hagwall (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Sara-Lena Bjälkö (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Fredrik Eriksson (SD)

Olle Felten (SD)

Anders Forsberg (SD)

Pavel Gamov (SD)

Roger Hedlund (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Stefan Jakobsson (SD)

Mikael Jansson (SD)

Heidi Karlsson (SD)

Martin Kinnunen (SD)

Per Klarberg (SD)

Julia Kronlid (SD)

David Lång (SD)

Adam Marttinen (SD)

Jonas Millard (SD)

Johan Nissinen (SD)

Magnus Persson (SD)

Per Ramhorn (SD)

Roger Richtoff (SD)

Johnny Skalin (SD)

Robert Stenkvist (SD)

Jimmy Ståhl (SD)

Cassandra Sundin (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Hanna Wigh (SD)

Tony Wiklander (SD)

Jennie Åfeldt (SD)

Jonas Åkerlund (SD)

Christina Östberg (SD)